http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

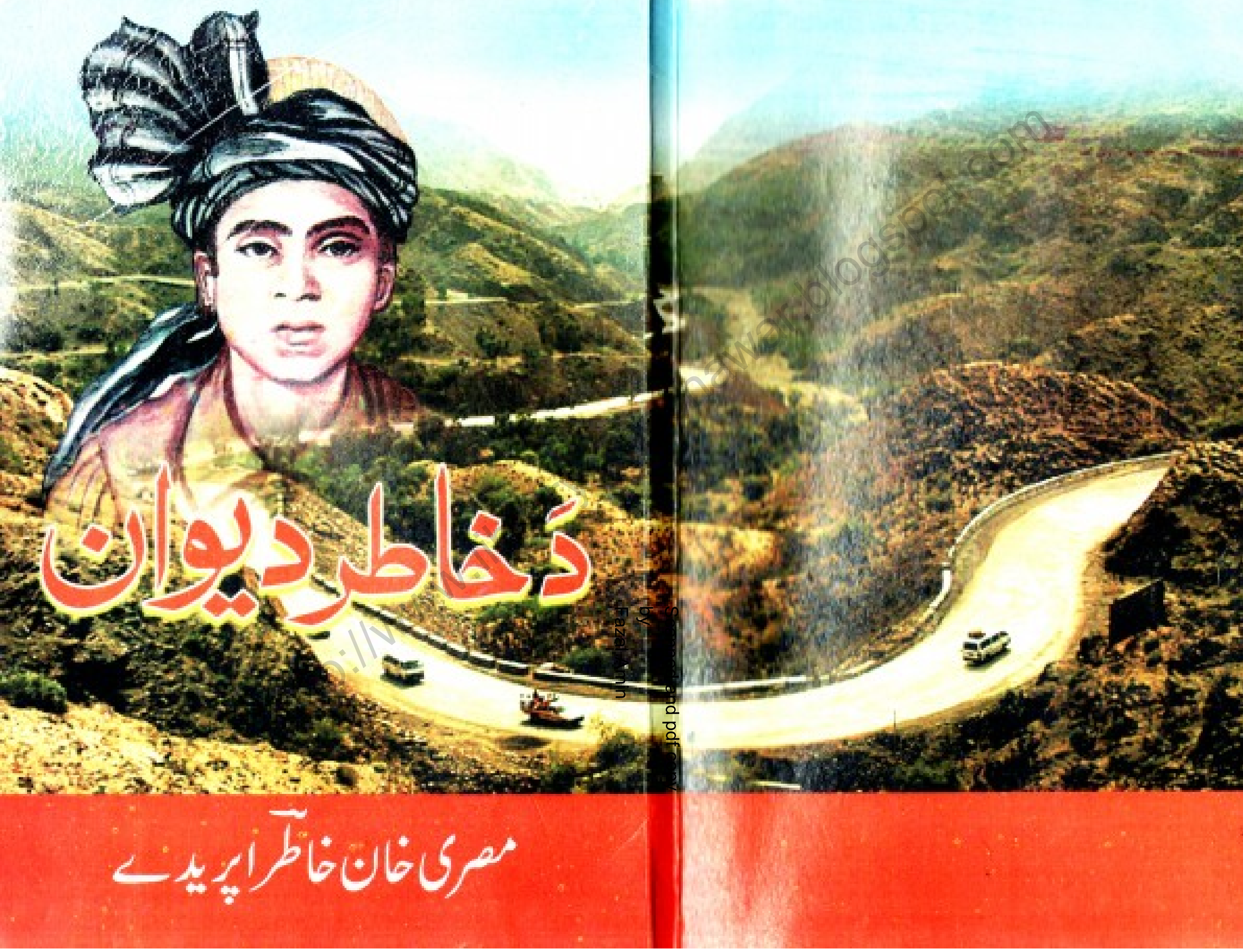

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر دیوان

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مصري خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تړون

د خیبر درې
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګین غزل ته حېرانېږم
په دې خم خیبر کښې څهٔ دي بې لهٔ خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

شمېر — مخ

(ا)

۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاته کا ―――― ۱۴
۲ : چې اشنا ئې ستمګر شي نو بد څهٔ کا ―――― ۱۵
۳ : ژړېږي کوکې هر دخت د دردونه اشنا ―――― ۱٦

(د)

۴ : کافي برقي دي ديدار د محمدؐ ―――― ۱۷

(ل)

۵ : خیبر نن کهٔ درته ما ووکل تا راوکل ―――― ۱۸

(م)

٦ : د استا د حسن تماشې وا خستم ―――― ۱۹
۷ : دوایه شم تا نه قربان څهٔ وکړم ―――― ۲۰
۸ : باغ د مینې دې د خیال پکښې غنچې کړم ―――― ۲۱

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۹ : زهٔ ځکه د مرم په شان ديدار ته اربهٔ کېږم ———— ۲۲

۱۰ : شرمسره چې نه يم په ځوانۍ پسې نهيږم ———— ۲۳

۱۱ : ستا په الفت کښې به هېڅ بېدار نهٔ شم ———— ۲۴

۱۲ : واخلمه تا او کهٔ دنيا واخلم ———— ۲۵

۱۳ : خوشحالي ستا شوه زهٔ يې نهٔ اخلم ———— ۲۶

۱۴ : ځکه کلي چې په ازغو کښې وينم ———— ۲۷

۱۵ : په دې دنيا کښې هسې شپې تېروم ———— ۲۸

۱۶ : اشنا کهٔ تا ته په کتو پوه شوم ———— ۲۹

۱۷ : قسمت دا سې دې ويده کړم چې بېدار نهٔ شوم ———— ۳۰

۱۸ : نور به نهٔ وي نهٔ خاطرې چې ځهٔ وايم ———— ۳۱

۱۹ : ته به ګرځې هسې بنځلے نهٔ به مړ يم ———— ۳۲

۲۰ : ځنګلي مخ ته دې د مرم په شان اربهٔ يم ———— ۳۳

۲۱ : رنګ ته چې ګوره سوے سکور نهٔ يم ———— ۳۴

۲۲ : سپرليه ! زهٔ دې په غنچو کښې نهٔ يم ———— ۳۵

۲۳ : ياره ! ستا مينې په اور سېزلے يم ———— ۳۶

۲۴ : ستا د مترل په منزلونو کښې يم ———— ۳۷

(و)

۲۵ : ژوندي کله نه ما پهٔ دی چې لهٔ خاوره ———— ۳۸

۲۶ : څوږ به زهٔ تر به پهٔ مه به سرو سترګو ———— ۳۹

۲۷ : نن به ځهٔ ير سې نما په ترږو سترګو ———— ۴۰

مخ

۲۸ : بيا دې سپي نهٔ کړم په هغو سترګو ———— ۴۱

۲۹ : ما د وصال په شپه کښې توله شپه سحر ليدلو ———— ۴۲

۳۰ شوق چې ستا لهٔ ديد پېغو بغض سره لار لو ———— ۴۳

۳۱ : باد شرمه د عشق ذکر ګو نو په سره زنو ———— ۴۴

۳۲ : غږ به سره پټ درانه په نهٔ ذره ذره يو ———— ۴۵

۳۲ب : ځکه چې ته په سوز په ډو تهي کړو ———— ۴۶

۳۲ج : مينه شوله د ديره چې انګار دې وکړو ———— ۴۷

۳۳ : خبر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته ———— ۴۸

۳۴ : زهٔ يمه هجران د دنيا سترګو ته ———— ۴۹

۳۵ : ته چې رقيب ته اشارې کړې ما ته مل نخښه ده ———— ۵۰

۳۶ : خواږهٔ تراخهٔ شو د خپرو هسې نامه پاتې ده ———— ۵۱

۳۷ : بېګا ستا په انتظار هسې ستړې توله شپه کړه ———— ۵۲

۳۸ : لږ د نقاب لرې کړه دل زده کړه ———— ۵۳

۳۹ : ما په شرګين تا په خوږ تېره کړه ———— ۵۴

۴۰ : رقيبه په خپل باغلي اشنا خېرې کړه ———— ۵۵

۴۱ : ياد شرابو نه شي وباسه ———— ۵۶

۴۲ : د سحر باده دا ارمان ير سه ———— ۵۷

۴۳ : ځکه کلې د سر سپېد و چکه شه ———— ۵۸

۴۴ : ستالهٔ سپينه مخه خار زما زړګے شه ———— ۵۹

۴۵ : د هجران په شپه وين په لاس کښې راغله ———— ۶۰

۴۶ : ترڅه ته چې نهٔ کېږې کله کله ———— ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٤٧ : ستا د ښکلو مخ شمعه چې مې شړله ———— ٦٢

٤٨ : بیا به سره کړي د اوس ځواني ده درومه درومه ———— ٦٣

٤٩ : شکر دے چې زه هم د ښایست شومه ———— ٦٤

٥٠ : کله چې په فکر کښې د ستا یمه ———— ٦٥

٥١ : د لاړې غاړه شوم د ښیرې ښې وتلې یمه ———— ٦٦

٥٢ : تو به ښکته تېر یې کا په هوښیار باندې وښترنه ———— ٦٧

٥٣ : ما په مثال لکه پتنګ ګڼه ———— ٦٨

٥٤ : د ستا د خلق چې فیصله مانه شي ———— ٦٩

٥٥ : نور نصر به خریدو کښې د افسون مه راکړه ———— ٧٠

٥٦ : ته خو راځه زه به څه کړم، زه ګیه لېږنه ! ———— ٧١

ځ

٥٧ : ښکر چې شي کباب په لمبو د لګیدو ———— ٧٢

٥٨ : لرے د دریاب د ښتې نه شي په وابه زه ———— ٧٣

ی

٥٩ : داسې بله شپه به په نصیب سره راشي ———— ٧٤

٦٠ : عکس د ستا زما د سترګو ښکاره شي ———— ٧٥

٦١ : د ستا سترګې چې کړې څه د زړه نه وځي ———— ٧٦

٦٢ : زه ګیده ! تا رېي چې د دوه ګله دي ———— ٧٧

٦٣ : چې پښېمان نه شې په یا کښې څه دي ———— ٧٨

٦٤ : کله د ستا د خند به د ښېپې دي ———— ٧٩

٦٥ : د ستا په غم کښې خوشحاله پټې دي ———— ٨٠

٦٦ : زما چې د امدام د غه دلبر ته سترګې دي ———— ٨١

٦٧ : څه خو مانه هسې بله دنیا ښکاري ———— ٨٢

٦٨ : زړه چې که هر څو رانه هر څه غواړي ———— ٨٣

٦٩ : زما زړه او د ستا سترګې سره پوهیږي ———— ٨٤

٧٠ : ما ته څه به چې زړه د چېرې خو د دوه ونه دي تېرېږي ———— ٨٥

٧١ : څه چې پرې چې څوک ما د یار سره جوړیږي ———— ٨٦

٧٢ : د وخت د ګذار د شې ما غرېه نه جوړیږي ———— ٨٧

٧٣ : نور به ایله څه د لبر ښه نه پاتې کیږي ———— ٨٨

٧٤ : سترګې دې که د برنده چې وښترنه راځنا شي ———— ٩٠

٧٥ : په ارمان د ناتانی شي چې هوښیار شي ———— ٩١

٧٦ : د دې دنیا نه چې ګلان ورک شي ———— ٩٢

٧٧ : چې چې د ښته د دلبر په پېژانې شي ———— ٩٣

٧٨ : ستا چې څه د زلفې کړ تاو تار شي ———— ٩٤

٧٩ : دیوانه چې به چې ما د چې کانه به شي ———— ٩٥

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۸۰ : خزان لاړ شي، بهار راشي ګلان خوشحاله شي ———— ۹۶
۸۱ : راشه په ګوګل کښې د جګر خبرې نهٔ شي ———— ۹۷
۸۲ : دا ستا په سترګو کښې به څهٔ پاتې شي ———— ۹۸

ے

۸۳ : زړهٔ په ما نهٔ دے چې تا رالے مخ دے ———— ۹۹
۸۴ : شوک چې ستا د ګلاب سینې طلبګار دے ———— ۱۰۰
۸۵ : خوږ خوږ د مینې په ترخو کښې انتظار دے ———— ۱۰۱
۸۶ : خدایه خوږ مسره بې وفا زما دلبر دے ———— ۱۰۲
۸۷ : ما دې ځان راته اشنا د ستا په ښهر دے ———— ۱۰۳
۸۸ : شاڼه چې حسن دې اشنا د سرو لبو نه وک دے ———— ۱۰۴
۸۹ : تک تور سرے دا ستا سرے وربل دے ———— ۱۰۵
۹۰ : خوږ مسره وړې یې په زړګی باندې چې غم دے ———— ۱۰۶
۹۱ : ستا په انتظار کښې ما ته کال څهٔ دے ———— ۱۰۷
۹۲ : چې نړۍ ستا په تور دے په بل تورې پېرزونهٔ دے ———— ۱۰۸
۹۳ : چې لېونی شوے عمر د صبر باقي دے ———— ۱۰۹
۹۴ : سترګې دې چلېږي وخندا زړهٔ کړے ———— ۱۱۰

ې

۹۵ : د ځان سپېڅکار دولر کښې سکه دې مالیدې ———— ۱۱۱
۹۶ : اشنا چې ن لیدهٔ تېرې وعدې را یادېږي ———— ۱۱۲
۹۷ : زما د امیدونو غنچې شېبې وغوړېدې ———— ۱۱۳
۹۸ : چې بنګلي دې وخندېدې شر شوې ———— ۱۱۴

مخ

۹۹ : پره شو په دې چې په ګنځل کښې ځکه ښکارې ———— ۱۱۵
۱۰۰ : اے ګله ستا چې ډکې لهٔ خندانه سترګې لرې ———— ۱۱۶
۱۰۱ : کهٔ دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بیا به څهٔ کړې ———— ۱۱۷
۱۰۲ : د پره خوشحالی بشه نهٔ ده بیا رانه هېرېږې ———— ۱۱۸
۱۰۳ : ګله مجنون غوندې ګرځم په بیابان ورپسې ———— ۱۱۹
۱۰۴ : راشه اے ماه تابان په توره شپه کښې ———— ۱۲۰
۱۰۵ : چې د سترګو دې ښکار نن شي زما سترګې ———— ۱۲۱
۱۰۶ : خوب د هسې یږې کړې چې شرې زما سترګې ———— ۱۲۲
۱۰۷ : د ستا چې نهٔ وینم دا تورې سترګې ———— ۱۲۳
۱۰۸ : څهٔ وشو چې سترګې مې په تاباندې خوږې شولې ———— ۱۲۴
۱۰۹ : چې اشنا مې کړې ایسار یم ولې ———— ۱۲۵
۱۱۰ : اوښکې نهٔ کېږې خو راماتې شوې ———— ۱۲۶
۱۱۱ : تهٔ به په زړهٔ کښې ما ته څهٔ راکړې ———— ۱۲۷
۱۱۲ : تهٔ ما ستا ښلې یې په سله نهٔ یې ———— ۱۲۸
۱۱۳ : هر څوک څهٔ چې د زړهٔ قرار ورله راځي ———— ۱۲۹
۱۱۴ : داسې راته ګورې ته نهٔ چې راته ګورې ———— ۱۳۰

سندرې

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې په لوري کاته کا
خور لېمه شي کم طاقته په ژړا ته کا

چې پلو له مخه لرې کړي رڼا شي
لکه سترګه د سبا چې راخاته کا

لبې عکس د زړه واخله که دې شکوي
چې دا تور باڼه دې څرنګه ویشته کا

په مئین زړه ځنګدن شي چې یار راشي
په هیبت زړه په کوکل کښې الوته کا

د خاطر په زړګي داغ د بېلتون کوره
چې د یار په لور کاږه وا ږه کاته کا

چې اشنا یې ستمګر شي نو به څه کا
چې زخمي څوک په ځيګر شي نو به څه کا

چې تول عمر یې تېر کېږي په پالنګ وي
څه چې زمکه یې بستر شي نو به څه کا

چې په عمر کښې یې غم لیدلې نه وي
چې د غم سره یې سر شي نو به څه کا

انتظار چې د وصال په کومه شپه کړه
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څه کا

که دیدن د یار موندې په دهر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څه کا

زه خاطر خو همېشه د غمسې وایم
چې اشنا یې مرور شي نو به څه کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

کاڼي بوټي دي دیار د محمدؐ
ما منلي په دیدار د محمدؐ

ګر نګونه به یې لار کې شي په مخکښې
که چا وني وله لار د محمدؐ

د دنیا واړه ګلونه به یې هیر شي
که چا ولیده ګلزار د محمدؐ

چې د دې دنیا ژړا او خندا نه وے
نه وے شمع په مزار د محمدؐ

د یادونو یې وصال کړنه خاطره
چې قرار وی یې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

زړه یې کوی هر وخت دردونه آشنا
لږ خو یې واوره فریادونه آشنا

ترڅو به ژاړم ستا په مینه کښې زه
ګوره دا وبنګو یې سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصیدے انشم
ما وې په عشق کښې وی خوندونه آشنا

نن په جبین کښې دې خالونه ځردی
دی په چشمانو یې ګردونه آشنا

که ستا په خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطر شته دی ارمانونه آشنا

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نن کۀ درته ما وکړل تا را وکتل
خو ګومدم به دې بیا کۀ دې سبا راوکتل

هم دغسې ګلونه وو چې مینه جوړېدۀ
غنۀ وشو پسرلے دے کۀ اشنا راوکتل

دنیا را ته ګوری دکتو نه وو تـــــم
چې تا نه مې کتلی دی هرچا راوکتل

پۀ مخه باندې راغلې مخ دې خله پټوۀ
کۀ دغم دې را ته جوړ چې دې پۀ شا راوکتل

دستی مې دخندل هم دا مې وۀ ارمان
تا چې اے رقیبه پۀ خـــندا راوکتل

یودم مې نرۀ نرے شولو هم ولو خاندګمۀ
خاطر چې غریو نیولی پۀ ژړا راوکتل

[illegible]

د ستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے پۀ سر لمبې واخستم

لاس خو مې رانۀ ګړد چې مخ پټوی
ګوری یاران مې دغم شپې واخستم
دا درته سوال کړم چې سوال نشم کړے
وای خله تۀ چې ستا اسرې واخستم
سبا مې بیا پۀ زولنو کښې ګوره
نن ږې چې فکر د کوڅې واخستم
سم دې د مخ پۀ سبا پوه نۀ شومه
کۀ دې د زلفو تورې شپې واخستم
ګورد د نو ندون را ته یو پور بنکارېدۀ
چې تصور د هغه دیرې واخستم
بس یادوم دې نور مې ملۀ تنګوه
چرته مې هېر نشي غمې واخستم

خاطره تۀ او دا دنیا دې پوهه
نۀ بس د عشق یوې قصې واخستم

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

وو وایه شم تا نه قربان څه وکړم
نور ددې د پاسه په ځان څه وکړم

ته خو به کمځي د زلفو جوړې کړې
زه په دې شلېدلي ګرېوان څه وکړم
ته خو چا ته نه ورځې، خو زه راغلم
ځم یم ستا په در کښې مهمان، څه وکړم
زه به نور څه نه کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څه وکړم
ستا په طمع ځان له باقي شوے یم
ټول خو راته لاړل یاران، څه وکړم
پوه دې چې په ځان کړم اوس چې نه پرېږدې
بیا به داسې نه کړم سلطان، څه وکړم
چا به د غم ډک ژوندون اخستے وه
بس خو چې پیدا شوم انسان، څه وکړم

اوس خو زه خاطر په څه پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حېران، څه وکړم

○

○

باغ د مینې دې د خیال په کښې غنچې کړم
ستا د مغ په تصور کښې تماشې کړم

بل به نه وي یاره ستا غوندې کښې حُسن
څله اوړ د خپله لاسه درپسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړه په سترګو ګورم
په ځان تېرې شې او بدې راخورې کړم

زه خاطر خو یاره ستا د مخ کتاب ته
بې له تا نه په خبر کښې ورځې شپې کړم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زۀ لکه د موم پۀ شان دیدار ته اوبۀ کېږم
پرېږده چې او بۀ شم ستا رخسار ته اوبۀ کېږم

چې ته شې خوبونه شپې پرې ستوری محفل جرګې کړې
همدا يې مشغولا شی ستا سپېنګار ته اوبۀ کېږم

زۀ پرې بنۀ پوهېږم ستا لېدل زما اجل دے
بیا يې هم وار نۀ شی ستا يو وار ته اوبۀ کېږم

اوس خاطره ولې خداي پۀ نړه کړم دومره سخته
بیا چې پس لۀ مرګه ستا مزار ته اوبۀ کېږم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ستا پۀ اُلفت کښې به هوښیار نۀ شم
څو چې د عقل نه وزګار نۀ شم

سود يې د عشق پۀ لېونتوب نۀ شی
څو چې رسوا دې پۀ بار بار نۀ شم

یار يې وفا دې ما ته هله وائي
چې ترې لۀ سر او ماله ناره نۀ شم

څو چې پۀ تورو خاورو موږ نۀ شم
موږ به دې هر سره پۀ دیدار نۀ شم

کۀ د منصور غوندې پۀ دار شم اشنا
دا ستا لۀ عشق به توبه ګار نۀ شم

خاطره! دا سې ګــذار عشق را کړلو[1]
چې بل ګــذار ته به بېدار نۀ شم

[1] په متن کښې او دیوان کښې «دا کړو» دے، [illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

واخلمه تا اوکړ دنیا واخلم
په خندا خرڅکړه ژړا واخلم

لیږې دې پوره تهٔ کړه د مخ نه زلفې
لیږه سودا چې په دنیا واخلم

تهٔ چې په سترګو کښې مسکې شې ګلې
نهٔ دې درې مینې بلا واخلم

تا ته چې ګورم په دوه زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل په شا واخلم

مرګ او بېلتون را ته چوپره راغلي
خاطره دا واخلم کهٔ دا واخلم

غوسره چې زړه پیږم په ځوانۍ پسې ژړیږم
خدایه زړه نه پوهیږم چې ساده شوم که پوهیږم

نهٔ اوله تا تنګ داسې کله چرته شوی
دعمره خو پوهیږم چې قدم اخلم ودریږم
تهٔ او ستا ښایست چې په ما څنګه څنګه کړې شی
مهٔ کوه ایله نن د هر څهٔ سره جوړیږم
نهٔ یمه خوشحاله ستا په غم کښې خفه مهٔ شې
خدایې پخلا مهٔ کړه چې لهٔ تا مروریږم
شان یې د کړه نهٔ وی خو چې زړهٔ یې شی را پورته
تا ته چې نهٔ سوال کړم د خپل ځان ځنې شرمیږم
غوښتهٔ یې هم دا چې را ته وو ایې چې درومه
خدایه خبر چې بیا دې په پلو در ښکاره کېږم
تهٔ کهٔ په یو ځل لهٔ ما خلاصیږې نو یې واخله
تهٔ به را ته نهٔ شې کټ ځهٔ له خفه کیږم

څکه ما خاطر درته دا ووې چې یې هر کړه
پیږنده چې بې واره په هر ځای کښې در یادیږم

میاشتنۍ «قند» مردان - خصوصي ګڼه ۱۰ رکالئیز نمبر (ص ۹۵)

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوشحالي ستا شوه زه يې نه اخلمَ
د ستا غمونه واړه زه اخلمَ

تا يې چې زړه وړه ګواه هم نه لرم
اوس به له تا نه خپل زړه اخلمَ

اول سپړغې وم ستا دمينې د اور
اوس په ځان پوره شوم چې لمبه اخلمَ

په ورانه دې ځم په ودو ستوګوم آشنا
زه قدمونه چې واړه اخلمَ

هر سړی ګرد وته په خاطر دی دغم
په اسويلو کښې چې سيالۀ اخلمَ

ـــــــــــــــــــــــــــ

د متن لړه کښې د النظر شمونه د مه چې صحيح نه دے ۔

لکه ګلې چې په اغزو کښې وينم
داسې يې زړه ستا په بڼو کښې وينم

رخسار دې وينم تور دو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې په تيارو کښې وينم

ګلفامه څو کله لرې اوسې له ما
زه دې د نم په پلوشو کښې وينم

وستا ليدل تېر شوے خوب وو آشنا
بيا به دا خوب په کومو شپو کښې وينم

اے د سبا ستړې باخبږه په ورو
تله د آشنا دې په خټو کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اوده کښې ويسو
اوس يې لږګے په اسويلو کښې وينم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

په دې دُنیا کښې مسې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غرې تېروم

پهٔ ما زمهیر مهٔ شي خوږ ښکاره کړه
پهٔ نړهٔ د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحال تهٔ کوم چې غم نهٔ لرې
زهٔ لیونے یم چې تنګسې تېروم

دا نهٔ خاطر ستا د خاطر د پاره
پهٔ خپل خاطر د غم چپې تېروم

○

○

آشنا کهٔ تا ته پهٔ کتو پوه شوم
نو بس پهٔ ټولو تماشو پوه شوم

بس خو معلومه شوه چې نهٔ راتلې
ستا د دروغو پهٔ وعدو پوه شوم

یا د ساقي د مې خوند نشته دے
یا زهٔ ایله اوس پهٔ نشو پوه شوم

سوے به هم د خاطر نهٔ وي واسې
زهٔ دې د مخ پهٔ سرو لمبو پوه شوم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمته راسې دې ورده کړم چې بېدار نهٔ شوم
بغېر لهٔ تا ستا د غمونو نه وزګار نهٔ شوم

پهٔ دې دنیا کښې به غېر ستا لهٔ څوک نه وي
لېږم غم د غم څښم خو بې خُل پهٔ کښې خمار نهٔ شوم

ستا پهٔ الفت کښې هغه خوب چې ما لیدلے اشنا
د رقیبانو د جګړو ځنې وېزار نهٔ شوم

تهٔ چې راکړې زهٔ به هغه وخت پهٔ طمع ومه
یو ځل هم مې د ستا د خُلې پهٔ بنهٔ ګفتار نهٔ شوم

هغه وعده چې تا پهٔ سترګو کښې وه ما ته کړې
دا زهٔ خاطر دې د وعدې پهٔ انتظار نهٔ شوم

○

○

نور پهٔ زړهٔ مې نهٔ ځائېږي چې څهٔ وایم
دا نه بیا مسرورېږي چې څهٔ وایم

کهٔ څهٔ نهٔ وایمه هم راپورې کګی
پهٔ دې هم راته قهرېږي چې څهٔ وایم

د هر چا پهٔ لوري څمه داسې وخت دے
بیا مې وخت کله تېرېږي چې څهٔ وایم

کهٔ خبره نهٔ وي ما نه خبر دے خبرے
بیا خپل حسن نه خبرېږي چې څهٔ وایم

دېره بنه پهٔ تا پوهېږمه خاطره
خو بس سترګې مې شرمېږي چې څهٔ وایم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تۀ به کرېږې مسې بنګلے زۀ به مرېم
چې یې اوس وسے لږ لیدلے زۀ به مرېم
جنازه یې چې لۀ کوره کړې تــه درومې
تۀ به نۀ وې راو تلے زۀ به مرېم
خدای د پاره پۀ مزار یې چې را درومې
لږ شه ماته پښه نیولے زۀ به مرېم
زۀ به مړ شمه قرارې مرګے ورک شه
سره خاندی به تهول کلے زۀ به مرېم
وچې ترغې به پۀ ما وی بانږ غوړې
وی مزار به یې مُښلے زۀ به مرېم
اے اشناچې دې وطن له تۀ رادرومې
خړخښې خوږې لیدلے زۀ به مرېم
خړې خاورې به پۀ ما باندې انبار وی
هرسړے به دروی غلے زۀ به مرېم

د کابل پۀ ښته بند د مغ کتاب کړه
ما خاطر پۀ خدای سپارلے زۀ به مرېم

بنګلی مخ ته دې د موم پۀ شان اوبۀ یم
لکه کافے مسې کلک ورته پۀ زړۀ یم

چې پۀ کومه لاره لاړشی زۀ یې مل یم
لکه ګرد یې مسې خوړ پۀ هر یو پلۀ یم

زۀ پۀ کومو سترګو ځان ته بیمار وایم
چې د ستا نوم اخستے شمه نو ښۀ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
پۀ دې خوب پسې لا مغښې ودۀ یم

لږ د ځان سره پۀ زړۀ کښې فکر وکړه
زۀ خاطر دې چرې یوځلې پۀ زړۀ یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

کوره چې رنګ مې سوے سکروړ نهٔ یم
طاقت مې نشته ستا د زور نهٔ یم

راځه د سترګو نه مې مهٔ وېرېږه
سرې پهٔ ژړا دی څهٔ مېخور نهٔ یم

دې اسوېلو ته مې تهٔ نهٔ ګورې څهٔ
سوے پهٔ اور یم سوے لوړ نهٔ یم

ستم کوه تهٔ منع کوے یې چا
زهٔ لا خاطر مړے د ګور نهٔ یم

○

○

سپېلیه زهٔ دې پهٔ غُنچو کښې نهٔ یم
عادت پهٔ داسې تماشو کښې نهٔ یم

کهٔ راکوې نو سم شراب را کوه
زهٔ دې ساقي هسې اوبو کښې نهٔ یم

اے خدایه بس ما خپله ورځ ولیده
د داسې ژوند پهٔ تېرېدو کښې نهٔ یم

د ستا بانهٔ د ستا رخسار پهٔ خاطر
یې د ګلونو پهٔ ازغو کښې نهٔ یم ځ

تهٔ ما خاطر ته هسې ستا خو وکړه
چې خفه نهٔ شې پهٔ درتلو کښې نهٔ یم

○

ځ متن لرونکو دیوان کښې دا بیت د غزل د پوره شپږم بیت دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د منزل په منزلونو کښې یم
د دسپېدو په امیدونو کښې یم

نه مې دنیا نه مې عقبا ګټېږي
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا د رخسار به مې هېر نشي اشنا
ګله د بهار په سرو ګلونو کښې یم

زما په زړه کښې خو هم ته یې اشنا
دا نه خاطر که د چا زړونو کښې یه

یاره ستا مینې په اور سوزېدلی یم
دروغ به نشه په زړه داغلی یم

خو دم قسم چې ترهغې پورې ژوندی یم
دېر دې نه په تش دیدن ساتلی یم

همېشه سر په زنګون په غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلی یم

خوار خاطر ولې چې دا کومه ګناه ده
چې له در دې بېنوا شړلی یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ژوندی کله نهٔ ماړهٔ دی بې لهٔ خاورو
نهٔ ماړهٔ دی نهٔ ساړهٔ دی بې لهٔ خاورو

چا چې خاورې ځان ګڼلے په ژوندون دے
هغه چرته کښې ؤدهٔ دی بې لهٔ خاورو

د انسان سره چې غم مل شو نو ګلک شو
دیوال کړے چا اوبهٔ دی بې لهٔ خاورو ۲

د خاطر رنګین غزل ته حیرانیږم
په دې خر خښر کښې څهٔ دی بې لهٔ خاورو

ل د ستر ګنه او دیوان کښې [illegible] صحیح نهٔ دے

۲ د ستر ګنه او دیوان کښې غلطه مصرعه [illegible] ده :
دیوال کړے چې [illegible] چا لهٔ خاورو .

خوږ به نهٔ ښهٔ پرېمه په سرو سترګو
تېرو تمه ستا په لېمو سترګو

مهٔ تورو تورې بلا سترګې دې
پام چې در ته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر لږ کار ډېر د ژړا سره
وهٔ چې ګورې چا ته په معصومو سترګو

بس کړه د خاطر سره ښکلا شه تهٔ
خلق ډېر عزت کړي د نرو سترګو

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څهٔ یوسي زما پهٔ تورو سترګو
زړهٔ دې وړے لا پخوا پهٔ تورو سترګو

کهٔ پروا کړمه خو زهٔ به دې پروا کړم
نور دې څهٔ کوی پروا د تورو سترګو

وهلې سترګې مې د سترګو پهٔ هر لورشي
کړم دې داسې وارخطا پهٔ تورو سترګو

کړی مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ورته يې نهٔ کړم د دنيا پهٔ تورو سترګو

زهٔ خاطر دې د کجلو سلائی وے
ښکلولے دې اشنا پهٔ تورو سترګو

بيا دې سهی نهٔ کړم پهٔ هغو سترګو
يو ځلې هم هغسې پهٔ مړو سترګو

نهٔ مې شته پهٔ نورو سترګو شک د زړهٔ
بس خو زړهٔ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زهٔ يې کړم آشنا لهٔ شوکيرو سره
يو مې پل خوبونه ستا ګُډو سترګو
نهٔ يم چې د زړهٔ پهٔ سترګو تا وينم
چار نا ليدلې پهٔ ړندو سترګو
خپل مې واړه بدرائې پهٔ سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د پردو سترګو
ستا دې اوبدو ودوڅو ته حيران يمه
څومره ښکلې ښکارې پهٔ دې دو سترګو
خبر دے دا زما سترګې خو بدې شرې
تهٔ خو راته ګورهٔ پهٔ دې ښو سترګو

څومره ترڅه ورځې دی حيران يمه
سترګې د خاطر ستا لهٔ مړو سترګو
ريډيو پاکستان پېښور (مسودات)

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال په شپه کښې ټوله شپه سحر لیدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتر لیدلو

دریغه چې شپه وه د وصال خو تر قسمته پورې
زهٔ په دیدن نهٔ مړېدم چې مې دلبر لیدلو
بیا د سحر غمونو حمله لېږلے کړمه زهٔ
سپي ماښام مې نمر اوچت د غرهٔ په سر لیدلو[1]
نهٔ یې لا هېڅ په سرو لبانو باندې نهٔ یمه پوهٔ
لا په اسمان مې چې د لمر په ځاې قمر لیدلو
په تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر لیدلو
چې مې را یاد کړل هغه تېر د جدائي وختونه
لهٔ غمه ډک مې تر هغې پورې اختر لیدلو[2]

خاطره بس کړه د وصال طمع پېدا شوه د یار
وائي رېبار چې مې جانان دې مسرور لیدلو

---

[1] منل شوی دیوان کښې دې مصرعه لرې معنی مصرع داسې ده:
د ماښام سرے سے نمر مې اوچت د غرهٔ په سر لیدلو

شوق مې ستا د ښېرو پېغورونو سره لاړلو
زور مې شو اوبهٔ د ستمونو سره لاړلو

خوبن مې اشنګې شول د ښهو ازغي مې هیر شول
ښېرهٔ را نه بلبل شو د ګلونو سره لاړلو
پهرې مې کړې تېنګې خو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو سره لاړلو
ستړګې مې نیولې ستا د مینې په کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګردونو سره لاړلو
زهٔ تر ښنه لوګے شم چې به څهٔ سوې تږې راشي
ښېرهٔ را نه د یار د دیدنونو سره لاړلو
چرته داسې یار شته لکه زهٔ په انتظار یم
ستورے د سبا هم د فکرونو سره لاړلو
چرته به زما لېونے زړهٔ پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو زنځیرونو سره لاړلو

څو به دې مهار د عشق نیولے وي خاطره
ژوند د رڼې هسې د وختونو سره لاړلو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

باد شرمه د عشق د ګړ نګونو په سرونو
په بوتم دلبرې وطنونو په سرونو

دربغه چې د ستا د اننګو خوله هم نه وي
پرځې ته چې ګورم د ګلونو په سرونو
سترګې به زما شي اخر غرقې په ژړا کښې
ګرځي چې کشتۍ د ګردابونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپهر سترګې حق حیران شي
درد چې کړه د لمبو محلونو په سرونو
هسې هم ایږې یمه د باد سره الوځم
سکون مې څله نیسي د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د یاره کله څوړ پرېشي
خاورې دي پرتې وي د تېغونو په سرونو

ښکلي به سر ټیټ کړي یاره ستا په تصور کښې
د هر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

څو به سره پټ دواړه په زړه ذره ذره یو
کله دا دې خوښه نه ده چې هرچا ته دې ښکاره یو

یو دغه پښتون دے چې عزت مو په کښې پروت دے
څو به په کښې وایو چې مدام دې در سره یو

ته زما په سوي شمعې نه ستا په انتظار کښې
هر کله چې وي نو مرګ به دواړه په یو شپه یو

نه به کلې وایم کله دنیا په بله واوړي
ګرځي دې نور خلق مونږ په خپله تماشه یو

یو ځ به مې سوګند شي په کښې ورځ د یار
اوس به دواړه څه رقیبه تورې په اوږه یو

راشه مروره چې مې شک له خاطر وځي
وایو به رښتیا چې دا په څه سره خنده یو

۱ د دیوان او منزل رند کښې سوری [illegible] انقلابي شرقي [illegible] معرکه [illegible] وزنه [illegible]
د ماشي منزل رند کښې نشته.

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څکه مې نن په سوز بدو تېر کړه
چې مې پرون په مستېدو تېر کړه

زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړۀ مې له ټولو مرحلو تېر کړه

دلسوزی مه ګڼه تپوس همدمه
ژوکی مې عمر په لمبو تېر کړه

زما دا تېر ژوندون زما خو نۀ وۀ
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړه

پار بيا د چا لۀ تورو زلفو نه ګېم
يو ځلې مرګ راباندې دو تېر کړه

لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سلګو تېر کړه

زۀ چې سپېلی ته ورخبر نۀ يمه
ما د ديدن په رنګينو تېر کړه

ژونده د عشق لمبې ژوړې څۀ دی
سر مې لۀ واړو ګړنګو تېر کړه

اشنا د ستا د ښکلي مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړه

○

○

ښه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې ښه ولې ګوري ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګُذار دې وکړو

د زړۀ زخمونه مې بيا هله شماره
کۀ د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زۀ لا خفۀ نۀ وايم چې داغ مې په زړۀ
تۀ لا خفه يې چې ديدار دې وکړو

خاطره زۀ لۀ تا نه چا وهې يم
وار به دې راشي کۀ لږ وار دې وکړو

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خیر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصویر وم ستا پهٔ وروځو کښې محراب ته

ما وې تل به خوشحالي وي ستا پهٔ عشق کښې
اوس مې نهٔ پرېږدي غمونه اشنا خراب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خوصله راشي
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

یو ذره یې لرې نهٔ کړلو د مخ نه
فکر یو کړم د اشنا د مخ نقاب ته

نور یادونه مې پهٔ یاد کښې رانه هېر شول
یو دوه نهٔ راځي چې کښېنم حساب ته

ولې زړهٔ به زما هم داسې تک تور وي
چې خاطر وکړم نظر سرې کباب ته

زهٔ به مه حیران د دنیا سترګو ته
ګوره کتې نهٔ شې د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لېونے شومه
سترګې مې صحرا دي د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
راځي شي له واره ژړا سترګو ته
راځو دې پهٔ خپله اشنا کړې دي
څله مې نو دېل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا برېښنا وه د فلک غوندې
بیا را نغله مخه ژړا سترګو ته
تا جوړ ارادې د راتلو کړې دي
ښکارې مې رنګینه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړه
بیا به نهٔ راکوي سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تۀ چې رقیب ته اشارې کړې دا دمل نښه ده
تۀ چې دا غلې غلې ګورې دا دغل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې لۀ ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې دچل نښه ده

تۀ چې تېرېس رانه مُدام کوې چې څۀ لټوې؟
زۀ چې دا لاس په سینه ږدم دا ئې اول نښه ده

خاطره تا چې بیګا خوب کښې دهجران لیدلے
یقین مې دا دے اخرې ستا د اجل نښه ده

خوږۀ تراخه شو د خوږو هسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دی او د ښو هسې نامه پاتې ده

تۀ رانه هېر یې خدایه هر څۀ په دولت کړمه
د دعاګانو د ښېرو هسې نامه پاتې ده

پۀ سترګو ژړو او پۀ زړو کښې سره خاندو اشنا
مۀ کړه ګیلې د ژړېدو هسې نامه پاتې ده

پۀ دېره مینه کښې چې زۀ او تۀ پرې نۀ پوهېدو
د هغو ورځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې پۀ پلو کښې به یې پۀ زړونو باندې اورلګوۀ
د ستا د هغې اننګو هسې نامه پاتې ده

سبا به وائې چې د خدای پۀ خاطر راشه لږه
پۀ ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

بېګا ستا په انتظار يې هسې ستړې تېره شپه کړه
خندل را پېرې ستړو دې سپوږمۍ راته ګیله کړه[1]

ورته سر په زنګانه وم د وصال تږی ته غلی
ما به کله بنه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شو په منډو نظر ستړے چې هر ستوری به جلب کړه
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوری به مزه کړه

ورسره به يې زړه وچوی که شپه وچوی دخاطر نه
په ژړا ژړا قدم شو خو وعده يې ستا پوره کړه

[1] صحیح مصرع داسې په کار ده : خندېدل دې پېرې ستوري چې سپوږمۍ راته ګیله کړه

لږ د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لوری سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقیبان پوهه شي
پټ په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زړه چې سم دا وارې ونه چوې
تکه تنها که ترکېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصیحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما پۀ شوګیر تا پۀ خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته پۀ ګیلو تېره کړه

بیګا رانغلې شمع ده یه اشنا
ما توله شپه پۀ دربدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوې نۀ پۀ سوزوی
هسې لمبه دې پۀ ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا لۀ خاطره اشنا
د هجر شپه مې پۀ سلګو تېره کړه

○

○

رقیبه پۀ خېر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې کړه

څو به پټې ستړې زۀ د اوښکو ګرځم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې داغمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سود مې کله کېږي د ساقي پۀ پېمانو
د تهولې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین د اوښکو پۀ سیلاب کېږي
بس نور شه راته وایه د خندا خبرې کړه
بې خود نۀ یم تېروش راځنې مۀ کوه د دهر
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې و نۀ کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې و باسه
یا خو ترېږ زما لهٔ ځلې وباسه

یا مې د زړهٔ رازونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې و باسه

څهٔ لټوه تنګه دنیاګې شوه دبه
زړې د ږوند له ورځې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سراې نه قافلې وباسه

اور د خاطر د زړهٔ پهٔ خونه شو بل
ستړې د سترګو نه یې مرې وباسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه پهٔ لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا آرمان دې لرم
کهٔ ځې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن ترې نهٔ شی
راشه د اوښکو باران یوسه

تهٔ چې مسکې شوې زما زړهٔ ته ښکلیه
دا د غمونو ړک جهان یوسه

خو به زر راشه د آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لږ د خاطر کړه شمع روڼه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

لکه ګلی لهٔ سپېدو ډکه شه
بانړهٔ دانیغ کړه لهٔ اغزو ډکه شه

چې ستا خوږو زلفو ته نېغه نهٔ شوه
زما ښکلا لهٔ زولنو ډکه شه

کهٔ یې هر څو درسره فسدیولی
خو زما مینې لهٔ پښتو ډکه شه

چې یې ژوندون لهٔ رنګینونه ډک شي
بیا پهٔ غصه کښې لهٔ نشو ډکه شه

بس پښېماني لهٔ زړهٔ نه وباسه نن
وېرېږه مه لهٔ اشارو ډکه شه

چې تا یې هم ګرېوان ته څیرې وړي
هم ستا کوڅه یې لهٔ تېږو ډکه شه

ښهٔ دي زړهٔ تش کړه چې بیا بیا نهٔ وایې
فضا زما لهٔ اسوېلو ډکه شه

بدخواه چې لاس پهٔ سینه کېږدی درته
دخیبر څانګې لهٔ اغزو ډکه شه

خاطره یار دې پهٔ خیبر کښې اوسی
توله دره لهٔ سپېلنو ډکه شه

ستا له سپینه مخه زار زما زړګے شه
هم دا ستانه سپېلنے او هم لوګے شه

ستا پهٔ ژبه باندې هره ژبه خوند کا
اے اشنا یا اېرېدے یا پښتو دے شه

زهٔ او تهٔ دچا ژړا او خندا څهٔ کړو
زما اوښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګل غنچې تهٔ لرې شه رقیبه
یا پخپله باندې ګل شه یا ازغے شه

زهٔ خاطر دې نور خاطر کوے نشم
اے رقیبه کهٔ پوهېږې نو سړے شه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د هجران په شپه ویوه په لاس کښې راغله
خدای خبر چې چرته تله په لاس کښې راغله

رقیبان خو دې اوس ټول راله راتېر شي
چې یار راغے نو وصله په لاس کښې راغله

چې مې صبر اُمید دواړه پسې خوړ کړل
چې لۀ ځانه خبرېده په لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور چې یو څېره په لاس کښې راغله

چې په تلو کښې شوه مسکۍ نو بیا به راشي
اے خاطره بس راځه په لاس کښې راغله

ترخو ته چې نږدې کېږې کله کله
په خوږو سره مړ کېږې کله کله

د دردمندو نظر هغوله په کار دے
چې دلاسه دې بندُ کېږې کله کله

چې اشنا دچا نه ورک شي موندَ نشي
پسې ځان مسې ورکېږې کله کله

ښکاري یار سره نۀ دے اے خاطره
په لمو کښې چې اوسېږې کله کله

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ستا د ښکلي مخ شمع چې مې په شوله
جوړه په محفل کښې توره شپه شوله

راشه لږه واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره نه ځکښې چې نه شوله

ډېرې وعدې ښې دې لېږې لنډې وې
اوس دې هېرې کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر و نه کړلو
ښه شوه وړه ښه شوه اشنا ښه شوله

○

○

بيا به سره ګورو اوس ځواني ده دروَمه دروَمه
څوک کړې دومره غم خو ديواني ده دروَمه دروَمه

اوس ته ايله راغلې چې بس وخت د ځنکدن شو
بيا راته ګرانېږې آسانې ده دروَمه دروَمه

وې يې چې بازار کې د ښاپست دے ګرم شوے
هر شے په کښې ختلے دے ګراني ده دروَمه دروَمه

نۀ او ته خاطره نور په څۀ سره خوابۀ يُو
مينه خو هم دا پښېماني ده دروَمه دروَمه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شکر چې نهٔ هم ستا د ښېرې شومه
اوس دې چې نهٔ ښکلیه د کوڅې شومه

نهٔ به په ځان خفهٔ وکړم چې راشې تهٔ
واړه دې پهٔ طمعه کښې ذرې شومه

دومره درنږدې یم کهٔ څو لرې یم
لرې به شم نور کهٔ درنږدې شومه

نن خو دې خاطره چې سبا تهٔ وے
پوه دې نهٔ د مکر پهٔ وعدې شومه

○

○

کله چې پهٔ فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه لهٔ ځانه خو بیا راشمه

تهٔ کهٔ لرې ضد نهٔ خو پښتو لرم
اوس در سره څرنګه پخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نهٔ کهٔ د خپل زړهٔ پهٔ تماشا شمه
تاو یې شي د زړهٔ نه ستا د مخ لمبې
کړم چې ستا د زلفو پهٔ سودا شمه
نورې دې د مینې لارې سمې کړه
خدایږ خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راشې ځای لره دې راوستم
اوس به نهٔ د ستا نهٔ د دُنیا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه پهٔ طمع د سبا شمه

وړې غریبۍ نیولې راکتلی دی
لږه بهٔ خاطر ته پهٔ خندا شمه

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دلاري خاوره شرم د ښنو ځني وتلے يمه
اشنا په تا پسې له تلو ځني وتلے يمه

د آشنا مخه نور مې سرے ته وسے نه شي
نه خو د اور او د اوبو ځني وتلے يمه

په ښه ښېره به دې نه لې ډېر نازېده اشنا
نه ځم اوس پوره دے د ښېرو ځني وتلے يمه

تا خو به نور را ته خندلي وي چې دا غه وش
که په ټپه دې د کوڅو ځني وتلے يمه

دغه داغونه مې دي بس دومره خاطر مې وشي
نور د کرلو د ګلو ځني وتلے يمه

تو به خټکه تېرېږي په هوښيار باندې وختونه
نا پوه هسې تېر کړل په قرار باندې وختونه

هيچرې هم سخيان خو د سبا غم و نه نه کا
له شومانو نه تېرېږي په خروار باندې وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته را شه نور دې سم کړه په اقرار باندې وختونه
نه دے هسې کرم چې څوک په غم کښې درونه ښکاريږي
په هر چا باندې تېر شي په خپل وار باندې وختونه
ګوره د هغو په نه وکښې نوره سودا نه وک
تېر چې شي د ښکليو په بازار باندې وختونه
لکه باد هسې تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندې وختونه
د مخ دې تصور کړم ځکه مخ مې داسې تور دے
خبر نه يې کړل تېر مې په انکار باندې وختونه

ما خټکه به لتون کړے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما ښکلي تېر کړل په خپل يار باندې وختونه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما په مثال لکه پتنګ وګڼه
ته دې د شمعې غوندې رنګ وګڼه

که مې کوثر شول نصیب د دیدن
بیا مې شهید د عشق په ننګ وګڼه

زمکه بستر وي لېونو ته مُدام
زنځیر ته یې هم پالنګ وګڼه

لکه چې څومره ستا غمونه دي ډېر
پراته مې ټول په زړګي زنګ وګڼه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنګ وګڼه

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړه مې حوصله ماته شوه

شونډې دې څښې د پېدلي نه وې
په زړه دې بله څه راتله ماته شوه
نور مې ساقي څه جرم نه دے کړے
تشه لا لاسه مې پیاله ماته شوه
که په عوض کښې یې هر څه غواړې ته
دا مې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس مې بې واکه چې جامونو ته ځي
ما بنام څوک نه دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د دروغو توبې
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور زهر په خوږو کښې د افسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نور دانه چافروش مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سزا د رقیبانو په لمسون مه راکوه

چې خو وکړې وعدې نو هومره لاشې بې وعدې
دا دې وی در پاتې خو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو په تا شیدا کېدم
په سترګو ماله پار بیا د جنون مه راکوه

هر څوکه زه خاطره د اشنا اجل ته مخ شوم[1]
د کوږ مبارکی خو په ژوندون مه راکوه

[1] د دیوان او منزل نقل کښې مصرع داسې ده "هر څوکه زه خاطر د اشنا اجل ته شوم"

ته خو وایه زه به څه کړم   زړګیه لېونیه
څه به کړم او څه به نه کړم   زړګیه لېونیه

تا خو وې آبادی پرېږده، ما خو پرېښوه دلته څه دی
په صحرا چې ګرځېده کړم   زړګیه لېونیه

چې اشنا کړې سترګې پورته با نه ستا په لور وادروی
زه یې کوم طرف کاږه کړم   زړګیه لېونیه

زه خاطر درته حیران یم چې په څه باندې راوین شې
چې په څه دې اوس وده کړم   زړګیه لېونیه

[1] له منزل نقل او دیوان کښې (ورته) دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څېګر مې شو کباب په لمبو اوس ولګېده
په ما دے یک تنها کښې په هر لور ولګېده

چې لرې در نن دې شوم د وصال په تمنا
دستا د ګُنګرو کانو په ما شوږ ولګېده
څېګر مې تش ګوګل دے راشه وګوره تماشه
د سوو فریادونو تنګ تکور ولګېده
زړګیه اُمید لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځوانی مرګ شي اوس یې زور ولګېده
سپین مخ دې را ښکاره کړه د نقابه لکه نمر
ور بل دې پرې د ورېځو غوندې خور ولګېده

خاطره خدای خیر کا بیا دیدن وکړې دیار[1]
چې بیا د غمازانو داسې زور ولګېده

اشنا وې دا لړکي دی د خاطر داسې پلو
رقیب وې ما زېګر شي په تالور ولګېده

۱ـ منزل تعداد دیوان خاطر کښې داسې ده: [illegible] خاطر خدای [illegible] دیدن وکړې دیار
۲ـ منزل تعداد دیوان خاطر کښې [illegible] شریه د [illegible] معنی بدلوي او قافیه غلطوي

لوے دریاب د مینې نه شي په واړه زړه
شومه یاره بیا دستا غوندې په نه زړه

چې په خُله ګوری یوه او په زړه بله
د هغه سره به مینه کړې په څه زړه

سوی رنګ ته مې لږ وګوره دلبره
ما نیولے ستا د حسن په لمبه زړه

بېګا ستا په انتظار کښې شمع رویه
د هر ستوري سره پورته مې خاته زړه

بیا یې خوب واړه تښتونه او هیبت شي
د هجران چغې چې وشي په وُده زړه

یو غم نه دے چې یې وکړې اے خاطره
د بې غمونه دی کوه یې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

داسې بله شپه به په نصیب سره راشي
په عمر کښې راشي خو د رقیب سره راشي

خوشحاله وی په غم کښې همېشه ددا شاد ادام
را درومي خوشحالي دې د حبیب سره راشي

څوچې په تندی ېې د ازل لیکلی نه وي
دومره زحمتونه د غریب سره راشي

خندېږي او ګډېږي سره ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راشي

نور خلق که رغېږي په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راشي

○

۱ـ متن لمبه ار دیوان خاطر کښې المقطـعم ، نشته دې مصرعه ئې وزنه امرې سمعي کړې

۲ـ خطروچي ، ترکیب مصرع ئې معنیٰ کړې

○

عکس د ستا زما د سترګوله زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بېلتون په یو ګذار نه وځي

داستا کوڅې له زه د روغ ځان په خیال نه د ځه
چې تاو را تاو نشی د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع رویه راشه نور دغه ضدونه پریږده
چې په مېین دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې ژوند تېرېږي
چې په رښتیا خو سمندر وی د انکار نه وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ایله زیاتې شوي
ښکاری د ستا د ځوانۍ اوبه د شو بهار نه وځي

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتې در ته لاړ په هجره نهٔ شم
د ستا سترګې چې کوږې د زړهٔ نه وځي
خدای دې هغه وخت را نهٔ ولي صنمه
چې مې ستا د دیدن شپې د زړهٔ نه وځي
کهٔ د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
ودې ویل کهٔ مې جرګې د زړهٔ نه وځي
موده پس سره یو ځای شو پهٔ محفل کښې
ستا بانه مې ښن نېزې د زړهٔ نه وځي
جمع زړهٔ لره اشنا چې زهٔ د ستا یم
چرته زلفې مې خورې د زړهٔ نه وځي
د مخ لرې کړه پلو زهٔ دې لوږګے یم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړهٔ نه وځي
ترهغې به دې رقیبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړهٔ نه وځي

زړګیه تا وې چې دردونه څهٔ دی
دا پهٔ ګوګل کښې دې ترږونه څهٔ دی
زړهٔ پهٔ ښو مې وله څوک یې وینی
وهه وهه دا سترګګونه څهٔ دی
بس خر کهٔ مخ دے نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشید قمر مخونه څهٔ دی
نهٔ ده اسانه اشیانه مې د زړهٔ
لا د ستم دې تندرونه څهٔ دی
د ستا منزل دې دومره نور لرې شی
ګودر پرندو ته تیندګونه څهٔ دی
کهٔ چې ذرې کا نور نو لا به ښهٔ شی
ستا پهٔ فضا لا وسعتونه څهٔ دی
چې مسرور وی یو ساعت یې ګوره
چې وی پُخلا نو بیا ګلونه څهٔ دی
چې مسرور یې پېښېدے څو نهٔ شې
ما ته پهٔ غلا غلا دیدنونه څهٔ دی
دا پهٔ خاطر ګلفامه ستا د شونډو
وی پهٔ خاطر دې پرهرونه څهٔ دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

چې پښېمان نهٔ شې پهٔ بیا کښې خهٔ دی
پرېږده راوګوره پهٔ دا کښې خهٔ دی

زما پهٔ اوښکو کښې خندا ده دوستا
یاره دوستا پهٔ دې خندا کښې خهٔ دی

شمعې د نن شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وې په سبا کښې خهٔ دی

نړهٔ مې یې ستړے پهٔ تپوپونو کړلو
ګله دا ستا پهٔ دې ګډا کښې خهٔ دی

خاطره تهٔ چې ماته نهٔ شې کښتے
لږ ده مې پوه کړه چې پهٔ ما کښې خهٔ دی

○

○

ګله دوستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

پهٔ دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

پهٔ تا اختر اوس دګودر راغلے
دا تورې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راځې ګله
اوس مې د ژوند د محفلو شپې دی

دا نهٔ خاطر در نه تپوس کومه
د بېلتانهٔ دې نورې څو شپې دی

خاطر د وینو غرغرې وکړلې
دا یې د ژوند د ختمېدو شپې دی

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دستا په غم کښې خوشحالي پټې دي
په دې زندان کښې ازادي پټې دي

زړه که ته غواړې نو لېونے خو نه يم
دمخ سره زلفو کښې پټې دي

په خوږو زلفو کښې راګوري په چل
په دې خندکل کښې دې هوسې پټې دي

په کومو سترګو به بيا بيا درشمه
په اشارو کښې دې تېرکې پټې دي

خاندې چې جوړې شول دنړه زخمونه
ايله په وينو کې خولګي پټې دي

ځه شو په خوله چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلي پټې دي

په سرو سرو ګورم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څه بلا مستي پټې دي

ستا له سيګاره دې خواني شه لوګے
وېرې په خاندو کښې خوانې پټې دي

دستا په خيال زما خاطر شو ايرې
خو د اُميد په کښې سپرغۍ پټې دي

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نه وينمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره ودتلي سترګې مې آشنا
که وړې دي که تېرې خو دې در ته سترګې دي

نه تل را ته مړسېږه په دې عمر مه شه جوړه
زما خو هم ګلفامه دې پرهر ته سترګې دي

د مينې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
وتلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي

په اوښکو مې کړه ستړه وړه وړه ونه مې د عشق
که ګل يې د مخ رڼۍ خو ثمر ته سترګې دي

را وړه چې خبرې ښه وړه په وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که خوشغواړې نوړه له تا د يار ديدن
نه نه شم ودکتلے زما نمر ته سترګې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نن خو ما ته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو څله دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې دنیا شي چې ته یاد شې
بې تا تنګه لا کوګله دنیا ښکاري

بې له مانه هسې ګله صحرا ښکاري
بې له تا نه هسې ګله دنیا ښکاري

چې په هجر و وصال نه پوهېږم
دا وستا ده که مې خپله دنیا ښکاري

هېڅ خاطر دې خزان و نهٔ کړو خاطره
څنګه خړه او بې ګُله دنیا ښکاري

زړهٔ مې که هر څو رانه هر څهٔ غواړی
هېڅ نهٔ دے خبر چې هر څهٔ زړهٔ غواړی

اے ماشومه زړهٔ ته رانه ښهٔ وانړې
هغه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړی
تل به بې پروا وی ګړنګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړی
زړهٔ او د نظر څښتن دې خلاص کړمه
نور دې لا ښایست راځنې څهٔ غواړی
هر سړے دستا د دیدن وږے نهٔ دے
دا خو هم زړهٔ غواړی هم لېمهٔ غواړی
خېر نے که زهیر شوم خان ته کړان شومه
بد هم په کښې وی چې څوک یې ښهٔ غواړی

خلق پرې تېر شوی له سروونو نه
ځله ورنه خاطر په تشه ځلهٔ غواړی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېږي
نور به بدکا چې پهٔ دې منځ کښې څاڅېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے ښېړې مهٔ کړه
مئین زړهٔ چې ستا لهٔ مینې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم په ما انبار وی پروا نشته
د کلونو لاندې څانګه نهٔ ماتېږي

چې مې ورتې اشنا وائي ،خفه شوې؟
زړهٔ مې ښهٔ شی په ګوګل کښې نهٔ ځائېږي

زهٔ خاطر داسې هیبت ستا د راتلو کړم
لکه پانه چې پهٔ ونه کښې رپېږي

۱ پوهېږي

ما وې نن به مې زړهٔ وچوی خو درد و نه دی تېرېږي
پېړۍ ده څهٔ کړې تېرېږونه خو وختونه دی تېرېږي

جوړې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لوری
نن مې سترګو ته د وړاندې مثالونه دی تېرېږي

جانانه زهٔ چې زغملے شم کهٔ وی د ستا د لاسه
هر څو کهٔ ستمونه طوفانونه دی تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښې یاره نورې رنګینۍ نشته
دا دهر[1] پهٔ خاطر باندې غمونه دی تېرېږي

۱ متن لیکنه او دیوان کښې دا لفظ نشته چې مصرع ئې بې معنی کړې ده.

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څه چې پرې په ما زما د یار سره جوړېږي
خبر دے زما زړهٔ د انتظار سره جوړېږي

کله په یو رنګ شي بیا سل ځل په بل انداز
سل ځلې دیدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وګوره واړهٔ ښکله په سترګو کښې اقرار کا
بس خو د یار شونډې د انکار سره جوړېږي

څهٔ په خاطر کیږي ئن د ښکلیو په صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړېږي

○

○

د وخت د ګذارېدو مې داغونه نهٔ جوړېږي
زما سره سپرلیه ستا ګلونه نهٔ جوړېږي

یو ځلې یې ودان کړے ستا تصویر راله اشنا
عم مغزې زما هغه فکرونه نهٔ جوړېږي
راضي شه د یار غمه د دُنیا د غم سره
یو کور یې د ګړ زړهٔ په کښې برجونه نهٔ جوړېږي
اے زړهٔ ته راته وائې چې یار راشي څهٔ به کړو
لاځو به ځنې وهاندې تعبیرونه نهٔ جوړېږي
زهٔ خو یې اشنا لا د پخوا نه لېونے وم
د عمر لېونو ته زنځیرونه نهٔ جوړېږي
زهٔ تا ته په قدم کښې او ته ما ته وېښ ولاړه
زما او ستا په منځ کښې پېغورونه نهٔ جوړېږي

خاطره یو وېښ نهٔ ده ئن زړهٔ جوړ او سبا وران
چې وران کوي غمونه هغه زړونه نهٔ جوړېږي

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به ایله څه د لېږون نه پاتې کیږی
ګونده چې یو کړ دې یې د پښو نه پاتې کیږی

زړه مې چې اشنا د ستا د تللو نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پېغې مې د زړه د لمن ورڅ پرېدې لاړې
غم دې په کېږي د هر شي د نیوو نه پاتې کیږي

نه بلېږده صبر او دمغ دې. دا مې زړه وه
ګونده چې به سکون د سرو لمبونه پاتې کیږی

تا چې په کړو وړو د عشق بوتلم زړه کیه
څنګه سي لارې د پرندو نه پاتې کیږی

وی به مې ګواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوګي چې د دیوو نه پاتې کیږی

یاد مې د دنیا له یاده مخکښې مخکښې سدی
څنګه به د ستا د یاد پرېدو نه پاتې کیږی

باده د بېلتون چې مې په لوری بیا را نه شي
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کیږی

زړه له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښو نه پاتې کیږی ۱

بیا را غلله شپه او ځلند ستوری یار را نغې
بیا به مې خاطر نن د خوبو نه پاتې کیږی

۱ د دیوان کتبو مصرع داسې ده: خاورې دې چاکاندې چې د پښو نه پاتې کیږي

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګې دې کړه برندې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې ګړدونه وارخطا شي

خو به کړې وعدې راته د ژمي او د سبا
دېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي

زه درته له پاره په محفل کښې کښېنمه شم
سترګې چې راواړوې نو نړونه وارخطا شي

عقله چې يې وړينمه زلفې تار په تار
بس خوېو ګرېوان ته مې لاسونه وارخطا شي

دومره اے زړګيه! ځان ته مه ښکلوه ښکلے
وبه چوې له واره که دردونه وارخطا شي

غله سره د مينې په محفل کښې چې يو ځاې شي
نړونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي

مل نې کړه د زړه مې که په خُله نه بيانيږي
داسې ادا وکړه چې دا دونه وارخطا شي

ځکه زه خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پرېږده چې د خلقو درته زړونه وارخطا شي

مياشتنۍ، ژوندۍ پېښور آکتوبر ۱۹۵۹ع

په ارمان د نانانه شي چې هوښيار شي
خوشحالي او خوب يې ورک شي غم يې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي يې په کار نه وي
په ارمان د روغ صورت شي چې بيمار شي

په توبه باندې ډېر بد ښکاريږي چې زړه شي
ښکاري ښه چې په ځوانۍ کښې توبه کار شي

لېونی به کا نړۍ کې ور ته خاندي
د هوښيار د ځنکدن په يو ګذار شي

خپله غمه د يار غم يې لښ مېلمه دے
تا به وکړه مه وار، وکړه که دې وار شي

ته دې خپلې سترګې وګوره چې څه کا
د خاطر زړګے به څرنګه قرار شي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د دې دنیا نه چې ځلان ورک شي
غنې د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هېڅ نه ده
لکه دریاب کښې چې باران ورک شي

هر سړی چې سود په لېونتوب نه کېږي
چې په منګل کښې ئې ګرېوان ورک شي

څوک به لټوي مه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

چې ئې روڼ دے د لېمو په پېمانو شي
سو دې کله بیا د لب په بهانو شي

څو چې خدای را کړے نه وي نو به ژاړم
د خېبر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام یم پروا نشته
لېوني غونډونه تل په لېونو شي
نه د ستا لېونو سترګو نه ډار نه کړم
که خویونه دي د سترګو لېونو شي[1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس ورې
دغه شپه د سپېلني د وړاند بسو شي

چې د نړۍ کوب ته دي نا شي پروا مه کړه[2]
لے خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

---

[1] که دا دواړه شعرونه متن لرنه کښې نشته
[2] د دیوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده: چې د نړۍ ګرد لره را غله ورې سوزي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خوږې زلفې کونځې را تاو شي
زما د زړهٔ څنې رسۍ را تاو شي

پهٔ عمر پوره لوېږه کښې تا و شي
لکه وېرانه بر بوکه را تا و شي

نهٔ به مې بیا کړې لېونے د غرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسۍ را تاو شي

پهٔ زړه بوږې خوږه وانهٔ وېم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ څوانه را تاو شي

وړاندې به مې دا وې چې کاته به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوره شوم وایم څهٔ به شي

وایم ستا بڼو ته د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وي داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وم ملهٔ داسې جدایۍ خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

وې کړو تپوس چې راځه څهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ یې پرېږدي دواړه سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړې خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ به شي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راشه په ګوشو کښې د جرګو خبرې نه شي
چرته چې په مونږ کښې د پردو خبرې نه شي

دېره شپو له راشه چې له یو بل نه خبر شو
یاره په یو شپه د ټولو شپو خبرې نه شي

وایمه له ځان سره چې دا به ورته وایمه
را چې شي آشنا په حوصلو خبرې نه شي

زه او ته چې وو ینو له ورایه سره پورې شو
چا وې چې په سترګو کښې د زړو خبرې نه شي

یاره ستا د هجر اوږدو شپو شوګیره کړې یم
ګوره چې مې اوس په اسویلو خبرې نه شي

خدای خبر خاطره زه بیا چرته ته بیا چرته
پرېږده اوس په تلو کښې د راتلو خبرې نه شي

خزان لاړ شي بهار راشي ګلان خوشحاله شي
بلبل یې د چمن وي بوراګان خوشحاله شي

ن خو مه راګوره مخ دې بل خوا واړوه
پرېږده چې نا پوهه رقیبان خوشحاله شي

شمع چې بلیږي د محفل د پاره خاندی
زړه کښې داسې وایي چې عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا ګانې، ستمونه کړه غمونه وک
زړګے د خاطر وچوه خو چې خان خوشحاله شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دا ستا په سترګو کښې به څهٔ پاتې شی
رقیبه یار کهٔ مې په خُلهٔ پاتې شی

ستړے من دور سحر وختی پاڅېږی
په شوګیرو مئین وعدهٔ پاتې شی

یو ځلې نیغ په دې لار تېر شه آشنا
چې دې کاږهٔ واږهٔ کاتهٔ پاتې شی

افسوس چې ستا په خیال کښې څهٔ ښکاریه
دغه ارمان به مې په زړهٔ پاتې شی

وستایه ډېر د یار تراخهٔ خاطره
چې په کتاب کښې دې خوابدهٔ پاتې شی

زړهٔ په دې نهٔ دے چې ناولے مخ دے
چې کوم یې خوښ شی هغه ښکلے مخ دے

مخونه ډېر دی خو دا مخ مې خوښ دے
والله یهٔ ټولو کښې وتلے مخ دے

پرېږده چې اوښکې مې بهېږی په مخ
دا بې ګناه جانان رټلے مخ دے

څهٔ وشو تا کهٔ دیدن بند کړو په ما
خاطر په زړهٔ کښې ستا ساتلے مخ دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ښوک چې ستا د ګراني مينې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سينګار زما په سترګو کښې غمېږي
چې په کوم لوري زه ګورمه بهار دے
د منصور خو هسې نوم دے په دنيا کښې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوکي ، تغيروکي چې دې ستا مينه
بس هم دغه دې خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې څه په مخکښې مخکښې کيږي
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې يار له سترګو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته ونيسه دا يار دے

مياشتنۍ «غنچه» پېښور

اګست ۱۹۶۰ ع

خوږ خوږيو د مينې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلې تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما څومره اوږدې کړې دي
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله اوښکې وچې نه کړې
ورېږي دې د چا په دې شپېو کښې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نيوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے
لاړې د اُميد د زړګي شنې پاڼې ې وچې شوې
بيا د در ته سپرليه په راتلو کښې انتظار دے
ما وې چې که نن نه وي سباله به دې خوښه شي
ړېږ ې در ته ګرهے په اسرو کښې انتظار دے
کله به شي ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تيارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلي وو
ښکليه ستا ديدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خدایه خو مره بې وفا زما دلبر دے
چې له غمه يې زۀ مرم په دۀ اختر دے

د هجران د لاسه شپ و روز ژړېږم
څکه داسې چې په اوښکو ګرېوان تر دے

یا خو زۀ ورته نظر کولے نۀ شم
یا خو دے ورېږ په لمبو ښې زمونږ دے

اوس يې سود په بل بشر د زړګي نۀ شي
چې لېدلے يې د یار ښکلے بشر دے

تور بانړۀ د یار دغشو په مثال دي
چې ویشتلې يې زما د زړګي سر دے

درېغه زۀ خاطر خو پوه په سپل قصور کي
چې په څۀ باندې زما نه مرور دے

○

○

ما وې ځان راته اشنا د ستا په څېر دے
دې وې ورودستو به تۀ پوه شې څۀ وائې خبر دے

دې وې زړۀ کۀ خیرې ستا زما په زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوشپر دے

دې وې زۀ یمه هرسې په مهرو رونه
ما وې زړۀ زما د لوړو غرونو شپړ دے

دې وې بیا تۀ مخ ښکاره کړه کۀ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا لۀ سر، تېر دے

ما وې زۀ خاطر دې هر وخت یم په طمع
دې وې راشه دلته کښېنه غم يې ډېر دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن د اشنا ئې دلبر نه ړک دے
د زړهٔ جهان ئې د لوګو د اسوېلو نه ړک دے

خوښه ئې ستا پهٔ بهو غشو د ه ویشتنه د زړهٔ
ګنی وطن خو هسې یا ره د ازغو نه ړک دے

د ستا نصیب شه خوشحالی د بې غمی خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ړک دے

نمر مخی مخ ته ئې لهٔ ورایه نا خبر کتلی
نن را ته څکه دا جهان د پلوشو نه ړک دے

را شه ګلونه ګواهان دی پهٔ صحرا کښې زما
چې تول چمن زما د اوښکو د شبنمو نه ړک دے

د احسرتونه دا غمونه تنګ ګوګل زړه کښې
لهٔ دې خو ګوره بنهٔ دے هر څو کهٔ د تیارو نه ړک دے

زړهٔ ئې یوه د لمبو نیب پهٔ کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ د پېرو تماشو نه ړک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې شېرې قصې
زما زړګے خو مخکښې لا د ګیلو نه ړک دے

زما خاطر ئې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ړک کړو
دمغ کتاب دې را الله را د قیصو نه ړک دے

تک تور سوے د ستا سوے ورد بل دے
چې دې اور د بنګلی مخ ترې لاندې بل دے

چې خو څُم پهٔ مخکښې لا منزل زیاتیږی
اشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

څې ئې شک پهٔ ګومه لار دے سودائی شوم
نو زما ئې هیڅ موندلے نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې پهٔ کښې اوسی اے خاطره
خیبر وګڼه حرم کهٔ څو شډل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوږمره ډېرې په زړګي باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نهٔ شي وائي کم دے

زهٔ چې مست پرېشان او سرګردان يم
هر يو غم يې لکه زلفې پېچ وخم دے
د هجران د لاسه شپ و روځ ژړېږم
راشه يو وارې په سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده که څوک چا راوړه
په کوم ځاے باندې يې ايښے چې قدم دے
ټول عالم يې وېرصفت د سخاوت کا
ګيله څهٔ کړم چې دا خپل نصيب مې کم دے
زهٔ خوځکه مست شومه په خندل يې
خلقه ما او په جانان کښې کوم يو کرم دے
چې دلبرې په ژړا پورې نن خاندي
نن ورځ شوے مې د سترګو کله نم دے

حکيمانو له مهٔ درومه خاطره
د يار شونډې دې پرهر له مرهم دے

○

○

ستا په انتظار کښې ماته کال څهٔ دے
دومره لا مانده نهٔ يم ستا خيال څهٔ دے

سوزې هم هغه چې پرې بلېږي اور
خاندهٔ لږے اشنا تاته ذغال څهٔ دے

تاکهٔ په شاله کښې پټه ولېدم
بيا به داسې وائې چې مشال څهٔ دے

زهٔ دې هر يو غم د زړګي داغ کړم
ماته لا د ستا په جبين خال څهٔ دے

ما خو درته وېل وېره مې مهٔ کوه
وګوره خاطره اوس دې حال څهٔ دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې نړه مې ستا په تور دے په بل تورې پېرزو نه دې
نظر چې ستا په لور کړم په بل لور مې پېرزو نه دے

اے مجبوره چې مې ورانه نه کړې دا د نړۍ خونه
ارمان په کښې د یار کړمه په کور مې پېرزو نه دے

دا نه چې هر بنا پست باندې شېدا دے زما زړه
د ستا په مخ دې سوزی خو په اور مې پېرزو نه دے

په غیر ستا د محفل خنې یې نه شي څه ګذران
د دروی به خاطر خو په پېغور مې پېرزو نه دے

چې لې نظر مې د بصر پاتې دے
جوړې منزل ته یې سفر پاتې دے

شپه که اوږده د خوږو زلفو ده څو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
ناز دې د مینې د لمبو غنچې زړه
لا مې په مینه کښې څېګر پاتې دے
تپوس د شپې وکړه که وکړې یقین
ستا انتظار را نه سحر پاتې دے
د انتظار ډېرې چې تښه نه شې
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا په سر وطن ګڼلو
خبر شه اوس را نه خبر پاتې دے
نه او انکار له تا په ګومو ستړګو
لا مې د تن د پاسه سر پاتې دے

نه د دربار په خُله رخصت شکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لنډو پلونو به يې ښکله خــــمه
ما خو تل تګ چې د صحرا زده کړے

ن دې ونه وې په وعده کښې راته
ضره وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مه کړه
اشنا خو يې چل د جفا زده کړے

○

○

د ځان سينګارولو کښې مسکۍ وې ما ليدې
زما د زړه په سولو کښې مسکۍ وې ماليدې

پرون چې شه پرواه ستا په ګذاب نه وه صنم
زما په زړه وېشتلو کښې مسکۍ وې ماليدې

شايد چې وه د زياده حيرانتيا چې هغه وخت
ائين ته په کتلو کښې مسکۍ وې ما ليدې

خفه يمه په دا ګله ښه يې ستا له سپي کړم
رقيب ته په وېلو کښې مسکۍ وې ما ليدې

لبان دې لکه پاڼې اننګۍ دې سره ګلونه
سحر چې ته په ګلو کښې مسکۍ وې ما ليدې

خبرې په غصه کښې کيږي هم د چا خاطره
اشنا چې په کتلو کښې مسکۍ وې ما ليدې

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

اشنا يې نن ليدۀ تېرې وعدې را يادېدې
دا وصل کۀ هجران وۀ، چې کيلې را يادېدې

بس وۀ يې ستا ارمان پۀ زړۀ کښې نن خلاص شو[1]
دا نۀ چې ماته نورې مرحلې را يادېدې
منم چې فراقجن به نور سبا را يادېدې
لۀ ما چې اشنا لاړۀ ماته شپې را يادېدې
کۀ هر څۀ شوې، نن يادله چې هېر دې نشم بنۀ [illegible]
پخوا مې لا پۀ زړۀ کښې اوسېدې را يادېدې
هم دومره لېوني ستا د پرېشانو زلفو نۀ
چې چرته خو به خاورې بادېدې را يادېدې
زما د زړګي يادشي د مخکې نظر سره
پۀ هيڅ نۀ هېرېدلې هم داسې را يادېدې
دا نۀ چې اَس چشمه اوس يې غټې ستا يمۀ
د ستا خمارې سترګې لا تېرې را يادېدې

بېکا چې شمع دويه هر څۀ هېر وۀ د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را يادېدې

○

[1] له مصرع يې معنیٰ ده

○

زما د اُميدونو ورځې شپې وغزېدې
هر څو ستا د منزل کۀ مرحلې وغزېدې

اوس چرته تر پنه لاړ شم لېونے چې کړم يار
هر ځاې کښې يې د زلفو زولنې وغزېدې

نمر مخنيه اوس دې سې لارې ماته کړو ګړي
نظر کۀ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدې

چا هسې داسې بدي چې خاطر کړو يار څلا
پۀ دې د رقيبانو جنازې وغزېدې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډو ښغ ونه وې
بس کهٔ په تا به یادېدې شونډې

سترګو له زهٔ کهٔ قسمونه ورکړم
زړګیه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې رپېدې شونډې

○

○

پوره شومه په دې چې په کنځل کښې خنګه ښکارې
وخانده یو ځل چې په خندل کښې خنګه ښکارې

ستا د تصور په یو جونګړه کښې اوسېږمه
ته خو راته وایه په محل کښې خنګه ښکارې

خوشېږه به په باغ کښې نه په غنچو وې خپل ځان ته
ګټله د آشنا په سره منګل کښې خنګه ښکارې

سترګې یې په ما کښې دي چې ګورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په محفل کښې خنګه ښکارې

تا به په آئین کښې ځان لیدلے په یو رنګ وی
راشه د خاطر په هر غزل کښې خنګه ښکارې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا ټوکې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود بې لمې بړېږې د ژړا نه سترګې لاړې

نرګيه! پس له دې به يې د ستا په سترګو ګورم
نظر يې وڅ اشنا، چې لاړ، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد رنګه شوه مه ګوره يار له راهزنانو
اے ګله! د دوستو ورپاندې يې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې کڼه ورګورې نو اوس بيا مخ پټوې
نو کوزې يې ګريوان ته له حيا نه سترګې لاړې
يو بل ته په کاڼه شر او په نهونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هر چا نه سترګې لاړې
لمن راشه شمع رڼيه! لږې وګوره چې څه شوم
دستا په تماشا کښې يې له څانه سترګې لاړې

نو څه شو که مې د خاطر سترګې په تا نه شوې
چې د پېرې داسې ورېږي له دنيا نه سترګې لاړې

مياشتنۍ "قند" مردان

(غزل نمبر) جولائي، اګست ۱۹۸۹ء

که دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بيا به څه کړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بيا به څه کړې

در ته کتے نه شم حيران يم دا اشنا سينګاره
تا يې چې داسې په اشنا وکړل په ما به څه کړې

څو به بنېږې او دا د هنه تل ته ماته کړې
چې يې پېرزو نه وې دعا څخه اشنا به څه کړې

چې څه يې وکړل څخه يې تول وکړل په تا خاطره
دا به چې تا له په لاس راشي په اشنا به څه کړې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

بېره خوشحالي بنه نهٔ ده بيا رانه هېرېږي
کله کله غم راکوه تل چې مې بيا د هېرېږي

زهٔ دې يم لمګے پېښېدے نهٔ شي رانه شمېږي
خدايږو د دنيا نه پهٔ تيارو کښې بنه بنکارېږي

ماته د آشنا د وعدې هر يو ځاي اشنا دے
اے وږيه نظره ته پهٔ هيڅ هم نهٔ مړېږي

ستا به د خاطر نه وي پهٔ زړهٔ کښې غمهٔ تېرشوي
دومره بې پروا يې چې پهٔ مخ کښې مې تېرېږي

لے مستز لرنه = او = ديوان خاطر = دوباره وکتابونو کښې = تا ليکلې شي = دے = چې خيال سيمځ کړي

لکه مجنون غوندې ګرځم پهٔ بيابان دربسې
وايم پهٔ خُلهٔ ليلىٰ ليلىٰ څيرې ګرېوان دربسې

نهٔ شوم خبر نهٔ د وصال لهٔ خوشحالي نه چرې
لکه وحشي ګرځمه غمونو د هجران دربسې

نهٔ دې آشنا يم نهٔ چې بيا راته آشنا ووائې
پروا يې نشته دے پهٔ تا نهٔ کړم خفګان دربسې

چې ته بيا نهٔ وائې پهٔ ما چې ته شيدا نهٔ يې ته
کهٔ د کمروي ګذار نهٔ کړه خپل ځان دربسې

پهٔ حال خبر شه چې نزدې را نهٔ شي خواله زما
چرې پهٔ لاس ګرځي خاطره رقيبان دربسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راشه اے ماهِ تابان په توره شپه کښې
یم تر زلفو پرېشان په توره شپه کښې

لا تېکرو بې پروا یم ستا په عشق کښې
لکه بحر یم روان په توره شپه کښې

په خندا مې ستا قسم وی شمع روبه
څو به کړمه دا ګریان په توره شپه کښې

زه خاطر د ستا د زلفو نه ځار نه کړم
مالیدلی دی ماران په توره شپه کښې

چې د سترګو دی ښکار زړه زما سترګې
چې یې نه شی کړے پوښتنې زما سترګې

زړه کچکول کړمه د اوښکو په زنځیر کښې
چې در ګورم شی نمځنې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لبی را ګوره د زړه سره
در نه غواړی جوړه بخښنې زما سترګې

دهر چا دې دیدنونه مبارک شی
وینې ستا د پېرزوینې زما سترګې

په ژړا باندې خو نه شی چې زړه ژاړم
ډکې ستا د در لسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نه در ګوری
هسې نه چې دی پارنې زما سترګې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوږ د هرې يوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د زړهٔ په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
څهٔ زوخونه پرې د ګرمو اوښکو اوړي
په ژړا د غم پخې شوې زما سترګې
چې سبا بېګا يې ستا په در کښې نيسم
خوږ د هرې يوې ناې شوې زما سترګې
بيا مې هغه خپلې سترګې خپلې نهٔ کړې
چې لهٔ ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د يار زر ځل ديدن غواړي
د اول نه ډېرې ښې شوې زما سترګې

نهٔ خاطر به په ترخو زړهٔ اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

مياشتنۍ، غنچه، ستمبر ۱۹۶۰ ع

د ستا چې نهٔ وينم دا تورې سترګې
پهٔ کار مې نهٔ دی دا پورې سترګې

نهٔ به يې د بل سترګو ته پورته نهٔ کړم
د ستا پهٔ پل مې دی نسکورې سترګې

ساقي د ستا پيمانه څهٔ کومه
چې د اشنا مې دی مېخورې سترګې

خاطره ژاړه لهٔ هجرانه سره
پهٔ تصور کښې خرې کړې سترګې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څهٔ دشو چې ستړګې مې په تا باندې خوږې شولې
چاته پوره نهٔ شوې چې دستا په لور کږې شولې

ګوره دا ګرېوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نهٔ شلېږي دستا د زلفو ځنګه حلقې شولې

ما خو وئيل چې دستا ځلهٔ ډېره آسانه ده
ګرانه شوله ځکه دومره ځلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مينې افسانه زما په شونډو ده
څو ورې افسانې مې په زړګوټي کښې ورستې شولې

ستړګې د خاطر کهٔ ستا په ستړګو تېروتلې دي
ګورمه دا بدې کهٔ زما په حقله ښې شولې

تا به کتو غل چرته خاطره د ورک شوي زړهٔ
نهٔ ګورې چې تاته د اشنا ستړګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې ايسارېږم ولې
چې پښېمان يې تيارېږم ولې

په يو ساعت کښې مې بيا بيا ژړوې
چې اوس ژړېږم قرارېږم ولې

دروغه چې مړ دې د ستم نه وې زهٔ
چې نهٔ مړ کېږم آزارېږم ولې

نور به دې څهٔ وکړې بانهٔ په خاطر
ټول دې پرهر کړمه وېرېږم ولې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوبښکي نهٔ کمېږي خوږا ماتې شوي
تا چې خندا وکړه نور زياتې شوي

څوځلي د اوبښکو سره درغلم
دا څنګه جرګې او ننواتې شوي

څو به ګوري ستا سترګې زما سترګې
لرې دې وي خير دے هو چې زياتې شوي

تا چې د خاطر سره څهٔ کړي دي
خير دے اشنا داې درته پاتې شوي

تهٔ به پهٔ زړهٔ کښې ماله څهٔ راکوې
کهٔ راکوې ماله به زړهٔ راکوې

منع به نهٔ شم ستا لهٔ دره ځنې
پهٔ دې دې نهٔیم کهٔ څهٔ نهٔ راکوې
څهٔ لوې اختر دې د ځوانۍ تېر کړلو
تهٔ به لا سونه ماته بښهٔ راکوې
داسې چل وکړه چې نوېس ورودېږم
سبا به ښکليه يو لمبه راکړه
دا خوشحالي به ماته څوک راکوي
چې ټول غمونه راله تهٔ راکوې
چې پرون د اوګوره دې کړم نو ماله به شوې
اوس خو به هر څهٔ پهٔ کالهٔ راکوې

ضد لهٔ خاطره سره مهٔ کوه تهٔ
کهٔ يو اوان راله پهٔ ځلهٔ راکوې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تۀ ما ستا بلې يو پۀ سله نۀ يې
دا تۀ زما پۀ وينا څله نۀ يې

کۀ څوک خپل ځان درته ذرې ذرې کا
خپله کوې تۀ د چا خپله نۀ يې

دا تۀ څۀ چرته يې چې نۀ يې نۀ يې
هر وخت زما سره تۀ څله نۀ يې

خاطر به هم پۀ تا اعتبار کوی لا
تۀ خو هم هغه يې څۀ بله نۀ يې

هر څوک کۀ چې د زړۀ قرار دلوله راځي
پرهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړې د ګل وصف کۀ بهار وي کۀ خزان
بورا تۀ خو يې بس يو ښکلولو له راځي

غمونه د اشنا نۀ اوس پۀ هيڅ نۀ هېروم
اے غمه د دنيا کۀ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړۀ تۀ د خاطر ازارولو له راځي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سندرې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

داسې راته ګورې لکه ته چې راته ګورې
نېغ مې لهٔ زړګي وُځي کاږهٔ چې راته ګورې

کله چې د زلفو وربېځ لرې کړې لهٔ مخه
شي دې پلوشې ښکلې بانهٔ چې راته ګورې

هغه وخت لږ وېره وي ته چې مخ راځنې پټ کړې
داسې معلومېږي لکه ښهٔ چې راته ګورې

ته زما د زړهٔ نه د خپل حُسن تپوس وکړه
زهٔ به درته ووايمه څهٔ چې راته ګورې

نن خو مې خاطر وکړه چې مهٔ راته راګوره
زهٔ درته کتے نهٔ شمه ته چې راته ګورې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس را نه هیڅ نهٔ شی خطا ده
لهٔ مرغهٔ مرغهٔ وو تـمـه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

نهٔ در نه خفګه هېرېدمه خپلو وعدو ته وشرمېږه
تا چې خندل نهٔ زېږېدمه لهٔ هغو شپو نه وشرمېږه
هېره زما تا ته دنیا ده
شام و سحر دې یادومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

غرېه غرنهٔ وږمې صحه چې وګړئ دنګ لغږېه راشې
در ته پهٔ زړهٔ کښې به یې ساته پرېږده چې مور به پهٔ جفا شې
زما پهٔ سترګو کښې حیا ده
نهٔ یې پهٔ خـهٔ درواړومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

تل به پهٔ مرچا دا سې کېږی پهٔ دا سې خلقو چې اعتبار کا
لهٔ خپله ځانه چې خبرېږی لهٔ کېرکتو به یې ګذار کا
د ښکلو مینه بې وفا ده
نهٔ به یې څهٔ در ته ستایمه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

خاطر خرمهٔ وے در کتلی اوس یې ژړوندون اختیار دے
هغه چې تا در ته خندلی نهٔ یې د نوری خندا تړرے
زما د زړهٔ خوښه ژړا ده
ځکه یې نهٔ قرار ومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

ـــ درواړه ځایه د (الله) پهٔ ځای (د) لیکل شوی دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې یې سترګې دیدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ یې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

زهٔ به څهٔ کړم ګریوان چې یار راکړي ګُل
پهٔ زخمونو ملهم به کیږدی د ګوګل
هسې هسې یې یار خندا نهٔ کا
زړهٔ یې غم د نړۍ دنیا نهٔ کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچې ته جوړې شوې
دواړه شونډې یې خند بدو ته جوړې شوې
مل به څنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ یې غم د نړۍ دنیانهٔ کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور یې سم تل تر څټګو ورسېدهٔ
بې له سوزه خوشحوک ژړا نهٔ کا
زړهٔ یې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

اے خاطره ګیلې د خپل یاره مهٔ کړه
تهٔ طمع د دل آزاره مهٔ کړه
اے شباب خاطر د هیڅا نهٔ کا
زړهٔ یې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

شوې د زړهٔ سترګې سپینې اشنا تا پسې
را شه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

لبانو ستا نهٔ د بنامار پهٔ شان خوږے یمه
نهٔ دې د سترګو پهٔ بنړو باندې ویشتلے یمه
څهٔ یې لهٔ خُلې نه تورې وینې اشنا تا پسې
را شه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې کړېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زهٔ
اوښکې یې څهٔ پهٔ مخ رنګینې اشنا تا پسې
را شه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

چې تهٔ کوې پهٔ ما ظلمونه راته پېغور دے صنمه
خاطر کوی در ته سوالونه پهٔ زړهٔ یې زور دے صنمه
وهم رباب څکه د مینې اشنا تا پسې
را شه کهٔ یې وینې آشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نهٔ ومه خبره زهٔ، تا چې زړهٔ با ئېللے دے
تا ووې ربار ته پس لهٔ دې به څو راځم
خبر دے کهٔ تش تورې دي پرون زړهٔ کے شپلے ؟
خیال مې وهٔ سنګار ته پس لهٔ دې به څو راځم
وبنا یه څنګر راته   اوس د زړګی سر راته
وایه د بڼو غشو پهٔ کوم کوم ځاې ویشتلے دے
لاس کښې آئینه مې وه   کړې چې کینه مې وه
ماکتل رخسار ته پس لهٔ دې به څو راځم
ښکله مرې در شمه   پهٔ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقیب راته ډک تور پک نیولے دے
یو ځلې در غلے وم   ډېر دې زغلولے وم
غلے وم دیدار ته پس لهٔ دې به څو راځم
ما چې کوم ستم کړے   اوس مې پهٔ تا کم کړے
دا د ځوانۍ ولړ پهٔ ما نن سبا راغلے دے
شو خاطر غلام د ستا   کړې به تل سلام د ستا
پرې یې بنده د دربار ته پس لهٔ دې به څو راځم

نن خو را ته مهٔ وایه چې نا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا
و وایه اشنا راته، تهٔ زما تعبیر نهٔ یې
وې چې تل پهٔ خیال کښې یې تهٔ صفه تصویر نهٔ یې
بله راته ښکاری دا دُنیا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا
را کړه ساقي داسې مئ چې شي زما او ستا نشه
هم پرې د چوپتیا نشه هم پرې د دنیا نشه
جام د لبو راکړه پهٔ بیا بیا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا
نن خو دې راجمع څهٔ پهٔ مشو کښې کېفونه دی
ستا کو پیمانو کښې دې رنګ پهٔ رنګ ستونه دی
ګُلې د خاطر شه پهٔ ربنتیا   تر سبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا   تر سبا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم په چم
لوند یې گرېوان دے څاڅي یې نم

مینه وفا دې نشته
په چا پروا دې نشته
وېره له چا دې نشته

کړه ستم طلب کړم صنم
رنگ یې تک تور صنمه
سوے په اور صنمه
کړمه شور صنمه

وکړه کرم طلب کړم صنم
مینه بهار دے دستا
چمن گلزار دے دستا
خاطر ماليار دے دستا

ډک گل په چم طلب کړم صنم

ـــه متن لرغندار دیوان کښې مصرع داسې ده ـــه چم په چم طلب کړم صنم

چې ستړگې نه وباسي، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

زما او ستا دلته څه دی، خوږه مينه
دا خو هر چرته کيږی، چې دا سې وينه
ځان له به جوړ کړو بوستان په بيابانه
راځه چې درومو دواړه له دې دنيا نه

خو به په وېره سره، ديدن په غلا کړو
په انتظار کښې سره، بېگا سبا کړو
ته شه له زلفو تېره، نه له گرېوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

دا ړک د مينې ړنړونه، به دواړه يوسو
ځکه چې ځنگل ته لاړ شو، هلته به اوسو
يو دې چار گل په پوښ وبل دې پېزوانه
راځه چې درومو دواړه له دې دنيا نه

دا يې په خوا خاطر کښې، نه وو صنمه
چې زه خاطر به شمه، په خاطر جمعه
ځکه چې ستا له غمه، ډېر يم پرېشانه
راځه چې درومو دواړه له دې دنيا نه

ـــه متن کښې ... دیوان کښې (د) ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سن نه کال ته د پر غمونه
لۀ داسې ژوند نه مرګ بۀ دے راته ښه
الله دې خير کړي
ستا د ممانو فريادونه
هېر به مې نۀ شي
لکه د زانو قطارونه
هېر به مې نۀ شي
پاس پۀ اسمان کښې جهانونو ته ځينه
الله دې خير کړي
د پښتنو فقيره ژوندونه
خندا به تېر شي
تېر خو به شي پۀ لوږه تنده
خندا به تېر شي
پۀ مصيبت به دې څوک سر ته رسوينه
الله دې خير کړي

نوم د پښتو راځي هر ځای
څوک يې يادوي
غم د هغوی را سره پرې شو
څوک يې يادوي
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوينه
الله دې خير کړي
خاطره صفه خلق ستا به
پۀ خپل کتاب کښې
تل پۀ بار بار د غسې وايه
پۀ خپل کتاب کښې
چا چې سر ورته پۀ وطن ورکړي دينه
الله دې خير کړي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې تولې په سباسبا کېږي تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
ستا د بنا پسته سترګو د پاره   فکرونه مانه بنکلیه یاره
څومره لیبې ې په نېکوتې باندې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
د خداې د پاره بس کړاشه   که مرو دې راڅخه لاشه
ستا د راتلو په انتظار ې سترګې ستړې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
دا ته چې لاړې د بل چا شرې   زما د زړه څخې جدا شرې
زما داسترې شوګیرې دې تولې هېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
خاطره زه ځان ته حواله یمه   که لېرا ګورې بس روانه یمه
د پیغلتوب ملګرې تولې دا نه ګېرې شولې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د قافیه درسته نه ده

واوره صنم زړه چې نه شي له تا نه
ویلې نه شم زه څه له حیا نه

دغه ستا د مینې درد و نه بنه دی په ما
زړه چې د ستا د پاره وائي چې وی دې په ما
واوره صنم

په کومه لاره بنکلیه چې قدمونه کېږدې
زړه به مې په زړه باندې داغونه کېږدې
واوره صنم

زړه مې له خپله کوره تښتي چې راشې صنم
خاطر به پرکران دے پوما چې په خنداشی صنم
واوره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

په تش دیدن باندې مې نو نو مشغولېږه
څو مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

له هرچا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تاله چې درشمه نه څه بهانه به کړمه
په انتظار کښې مې له ځان سره ژړېږه
څو مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تا به هېر نه کړمه
یو ساعت بې له تا به په نور څه تېر نه کړمه
په دې سودا مې قدره کېږه راوېښېږه
څو مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما، ماه تابان شو سره
بل مې کاروان د ستورو په کهکشان شو سره
د سبائي د خیال خوبونو کښې زنګېږه
څو مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځان ته دا تول دُنیا خاطره ما وکړنه
په کښې مې مخ او زُلفې بېګا سبا وکړنه
د زړه په مینه مې په سترګو کښې اوسېږه
څو مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

لمک په دیوان او مشرانه کښې (د) دے

ته چې په مرګ زما رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

ستا رضا ده چې دا سې ژړېږم
په عالم کښې دا سې ګرځېږم
په محبت کې نا رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

عاشقي وه پیدا له اوره
لږ زما سوی زړه ته وګوره
جوړ په معنیٰ قیمت بها یې
ما ته قبوله دلربا یې

خاطر ته ګوره دا سې حیران دے
په محبت کښې ستا بندیوان دے
بې کبرجنه بې وریا یې
ما ته قبوله دلربا یې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ زرې شه
خاورې ایرې شه
ځي مې د سترګو د زړګ وینه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کهٔ وینې
د زړګی وینې
د یار پهٔ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره دا شپې
تا نه جدا شپې
چرې د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سرو ګلونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
ځنګ به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لاهغه د ازغو ورځې دی
ځان کړه پهٔ خبر داوس د ګلو ورځې دی
راشه چې ژوند دې د ښکلو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به توپ بوټی سره ځان وښائی
ځوک به ګلی، ځوک به ګلان وښائی
لاله به هم خپل ګرېوان وښائی
هم به بلبل شور و فغان وښائی
اوس به ښائسته د رنګونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جونه به ولونه د ودبل جوړوکی
په کښې ځایونه به د ګل جوړوکا
سره سره غنچونه به منګل جوړوکی
په آئینو کښې به کاګل جوړوکی

دغه جهان به لا ښا زونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلی ځلی به په شملو کښې ږدی ګل
او رس خو به جونه په کمڅو کښې ږدی ګل
ډېر ارمانونه به په زړو کښې ږدی ګل
ځوک به د زړه په پرهرو کښې ږدی ګل

داسې به زړونه په داغونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زه کوم ثنا د چا خندا نه وینم
چې ې لیده هغه رڼا نه وینم
ګل د رخسار چې د اشنا نه وینم
زه نور ګلونه د دنیا نه وینم

څوک لا جهان له دیدنونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رنړوی
زړه په ګوګل کښې ې جانان رنړوی
د مینې ګل را نه هجران رنړوی
نه کړی خاطر دغه بوستان رنړوی

د مغ کتاب دې د ړاندونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

غمه به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګي مې غواړي شمع رڼه سوزېدل
راشه يو ځل

ارمان مې دا دے کۀ پوره شي
د رنځ دارو مې د اشنا سره لېدل
راشه يو ځل

څو به شوګير کړم راته وايه
واړه خوبونه راځني وتښتېدل
راشه يو ځل

کۀ ديدن کړې تلوار راوکړه
همزولې راغلې خوروي مې تور وربل
راشه يو ځل

عاشقان ګوره حال يې څۀ شو
لکه پتنګ چې پۀ لمبو وسوزېدل
راشه يو ځل

سوال د خاطر منظور کړه ياره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه يو ځل

نن دې ودبل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ   اور راته بل دے

د ژوند کاروان مې دے د غم خړو ګردونو کښې
واوره فرياد مې د جرس پۀ اوازونو کښې
تلے دې پل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې او تيارې به وينم
سبا د وصل به وی لرې کۀ نږدې به وينم
د ستا منزل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زه   اور راته بل دے

خاطره نن دې کلالې سم راته کتلې وے
واړه ښايسته به دې لۀ زړۀ ځنې وتلې وے
د کتو چل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه زۀ   اور راته بل دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستر کې نیولې دي ما ستا په رخسار کښې
او به او به شول توری ځي په خمبار کښې

ما چې لیدلے ، ستا پښو کښې پل دے
غم د وحشت ، وحشت را سره مل دے
او س مشغولا کړم په دغه لار کښې
او به او به شول توری ځي په خمبار کښې

نه د ر رسیږي نه در ته غږ شي
نه را نه خمب شي نه را نه نښ شي
دا څه ژوندون دے په انتظار کښې
او به او به شول توری ، ځي په خمبار کښې

یار یې له بنګلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حیران دے
ګکه سپوږمۍ دی ، ستوري قطار کښې
او به او به شول توری ځي په خمبار کښې

زما په طمع به کړې تېرې وختونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته کړم

ماته را یاد نه دي څوک زه په ځان کښې یمه
په زړګی غم نه لرم په خوشحالۍ کښې یمه
زه لېونے یم چې کړم دومره فکرونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته کړم

لېونۍ نه یمه چې دغه سودا کړمه
په تا دې اور بلیږي زه څه پروا کړمه ے
چې بیا هم زما راته نه کا پیغورونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته کړم

ے متن لرنه ارخېزلا کښې د دې مصرعې داسې دي :
لېونۍ نه یم چې دا سودا کړم — په تا دې اور بلیږي زه څه پروا کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دومره وزګاره نهٔ يم چي خپل ځان ووينم
چي پهٔ اٸين کښي ګورم آٸين پرېشان ووينم
جانانه ډېر درپسې کړمه ارمانونه
زهٔ دې ياره نهٔ يم دومره وزګاره نهٔ يم
چي درته ګورم

زهٔ چې ګورم له ځمه مئين سوزېږي په ما
لکه د اور پهٔ شان سپېګار ځلېږي زما
خاطره مهٔ راځه بلېږي سرهٔ اوروونه
زهٔ دې ياره نهٔ يم دومره وزګاره نهٔ يم
چي درته ګورم

تورې ستړګې دې اشارې کا سرې شونډې لبې کا
زړهٔ کيه راته وايه چي زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

کله بانهٔ راته انغي کا پېښي د ګلو انګي کا
چي مسکي شي بيا ستړګې مرې کا سرې شونډې لبې کا
زړهٔ کيه راته وايه چي زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

بيا چي ارمان د مسرو ته وي کړې چي څهٔ دې نن پهٔ زړهٔ وي
چي مې خلق ټول تماشې کا سرې شونډې لبې کا
زړهٔ کيه راته وايه چي زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار پهٔ تورو شپو کښې دا دې خاطره پهٔ تيارو کښې[2]
خپلې اوښکې دې ځان ته وړې کا سرې شونډې لبې کا
زړهٔ کيه راته وايه چي زهٔ کوم طرف ته لاړ شم

[1] متن لرنه او ديوان کښې (ن) نشته
[2] متن لرنه کښې دا بند نشته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې ترسبا به يې ژړا پۀ تا پسې کړه
را يادې هغه شپې کړه
زما ناترسه ياره

دلبر بندۀ را ته معلوم يې
مسې خونۀ چې تۀ ماشوم يې
ګله نهير پۀ مامظلوم يې
چې نۀ پوهېږې لۀ هغو سره وعدې کړه
را يادې هغه شپې کړه
زما ناترسه ياره

چې ستا د مخ پۀ تماشا وم
دغه وصال وۀ کۀ جدا وم
نۀ يم خبر پۀ څۀ سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
را يادې هغه شپې کړه
زما ناترسه ياره

چې پۀ غمونو کښې دې ګېر کړم
اوس دې دلبره څله هېر کړم
کۀ دې يو ګل پۀ ديدن سېر کړم

ګنې لۀ غمه به دې سر شم يا مړې کړه
را يادې هغه شپې کړه
زما ناترسه ياره

چې د اغيارو زما يار شوې
بس اوس مې قتل ته تيار شوې
اشنا زما څخې وېزار شوې
پرواې نشته خو پۀ خپله مې ذبې کړه
را يادې هغه شپې کړه
زما ناترسه ياره

څګه قبول دغه بېلتون کړم
څۀ بې لۀ تا پۀ دې ژوندون کړم
دلبره مينې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړه
را يادې دغه شپې کړه
زما ناترسه ياره

دستا چې نۀ يمه د چا يم
را ګلې دايم پۀ خندا يم
مرور نۀ يمه پخلا يم
خاطره بيا کۀ مرور شوم نو ګيلې کړه
را يادې هغه شپې کړه زما ناترسه ياره

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به د ستا د حسن وار شي یاره زما
اخر خزان به د ې بهار شي یاره زما

چې نۀ را درومې اشنا نو وعدې څله کوې
ځه پروت دې غمه وې ن چې بیا یاده کوې
زما یقین ستا په اقرار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

ستړګې مې بې لۀ تا نه د چا په لور نۀ ګوري
د ستا لۀ مخه څنې مخ نه نور نۀ ګوري
مړې به کله په دیدار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

نۀ د بل چا د مینې اشنا څۀ طمعه نۀ کړم
نۀ به لۀ نوره سره ستا مینه سمه نۀ کړم
په ما خاطر دې کۀ اعتبار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

له منزلونه او دیوان کښې (؟) دے

چې نۀ را درومې یاره ته، منع دې کړه یاد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

ان د یو ساعت مهمان د لې
وا وده زما یو څو ګیلې
تېر به شي ستا شباب، سر دې نۀ کړو مراد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

چا ته بنکاره کړم خپل څېګر
نۀ کړې پروا مې پرې دلبر
نور مې دی څوک چې یې واوری دغه فریاد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

کۀ بنۀ دې شي په سر زما
وی دې پېشکش دلبر زما
وائي خاطر شه نار لۀ تا، نشته باقي جانبداد زما
نۀ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ جهان څهٔ کړم چې نن مخیه یاره تا وینم
ښکلې دنیا وینم ښکلې دنیا وینم

ستا د کاکل په تورو شپو پورې لاشپې څهٔ دی
ستا د سرو شونډو اننګو پورې غنچې څهٔ دی
نن تماشه مې د ژړا چې دې خندا وینم
ښکلې دنیا وینم ښکلې دنیا وینم

دستا په مینه کښې د خلقو خندنې خوښ یم
خود خپل عقل نه وزګار شم لیونې خوښ یم
راسره غم د لیونو شي چې صحرا وینم
ښکلې دنیا وینم ښکلې دنیا وینم

ګله چې ما خاطر ته یاد شې ټول جهان ګل شي
له ډېره هجره شریو ګل مې د چشمان ګل شي
خدای خبر بیا چې زهٔ به ستورې د سبا وینم
ښکلې دنیا وینم ښکلې دنیا وینم

د قام ځلمو ستړګې مو پورته کړئ خپل ځان وګورئ
چرته کښې ودرېدهٔ ، وګورئ جهان وګورئ

د قام ځلمو زمونږ همدغه د ختو ورځې دی
دا مو د ژوند د بنهٔ کېدو د خوشحالو ورځې دی

د نن په څېرې خپل طاقت په ټول جهان خور کړئ
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خور کړئ

شا ته نور مهٔ ګورئ په وړاندې خپل قدم کېږدئ
په وړاندې لاړو باندې مهٔ څئ قدم سم کېږدئ

لهٔ مخې لرې کړئ از غې ځان ته ګلونه کېږدئ
شي چې اغیار در ته حیران هلته کښې پلونه کېږدئ

مونږ له چې مخې له راغلي وار خطا تللي دي
ځلمو زمونږه ځنې ډېر ځلي په شا تللي دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تا سو هم وا وری چي پېغور ته نظر تېر نهٔ شي
د پاکستان ځلمو مېدان کښې مو سر تېر نهٔ شي

د مشرانو تل ځلمو نصيحتونه نهٔ وی
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نهٔ وی

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چي سيال شئ پکښې
دا تنګي لنډې کړئ اواري چي خوشحال شئ پکښې

چي ښ يې ونهٔ کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پورته شئ په خپله يې وکړئ

يو بل ته مهٔ ګورئ ، لهٔ ځان هر يو ماليار جوړ کړئ
د پاکستان د هر يو کوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
چي پاکستان جوړ شو
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ په ډېرو وينو د امکان جوړ شو
چي پاکستان جوړ شو
دا دېکې مهٔ کوه
هسې دېکې مهٔ کوه
زړهٔ د فولادو نه د هر يو مسلمان جوړ شو
چي پاکستان جوړ شو
غم د بلا نهٔ کوو
د چا پرواه نهٔ کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
چي پاکستان جوړ شو
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ودود کړو فکر
فکر مو دا دے چي کشمير کښې هندوستان جوړ شو
چي پاکستان جوړ شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خاښکې په شان وو اول

حیران پرېشان وو اول

اول وو خاښکي اوس دریاب ترې بې پایان جوړ شو

چې پاکستان جوړ شو

هر امتحان ته ولاړ !

دغر په شانته ولاړ

واړه خاطر چې کلک په شاني د سندان جوړ شو

چې پاکستان جوړ شو

ستا د هلال ستوري مدام اختر دے زمونږ

د ستا هلال ستوري بنکاري نظر دے زمونږ

د ستا د اقبال ستوري سر او بصر دے زمونږ

تل ځلیږي په تا چې یې روښان وطنه

د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library